

KRÓLOWA POKOJU

2015 □ nr 2 (173)

<http://www.krolowapokoju.archidiecezja.wroc.pl>

ISSN 1427-7751
Wrocław-Popowice

Lipnica Murołana – palmy wielkanocne przy kolumnie św. Szymona (fot. Internet)

Prorok naszych czasów

Mija 10 lat od pamiętnej wigilii święta Miłosierdzia Bożego 2005 roku, gdy sercem i modlitwą towarzyszyliśmy utrudzonemu Pielgrzymowi w przejściu na spoczynek w domu Ojca. Przypomnijmy Jego słowa, które przez tyle lat kierował do nas z ojcowską troską.

22 października 1978

Nie bójcie się, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi. Dla Jego zbawczej władzy otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokie dziedziny kultury, cywilizacji, rozwoju! Nie bójcie się! Chrystus wie, co nosi w swoim wnętrzu człowiek. On jeden to wie!

1979

Człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego prawdziwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostatecznie przeznaczenie.

1980

Nie można żyć tylko na próbę, nie można umierać tylko na próbę. Nie można kochać tylko na próbę, przyjmować człowieka tylko na próbę i na jakiś czas.

1981

Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi.

1982

Poświęcić się Maryi to znaczy przyjąć Jej pomoc, uciekając się do Jej matczynego serca, otwartego pod krzyżem miłością do każdego człowieka, do całego świata – aby oddać świat, człowieka i wszystkie narody Temu, który jest Nieśkończenie Święty.

1983

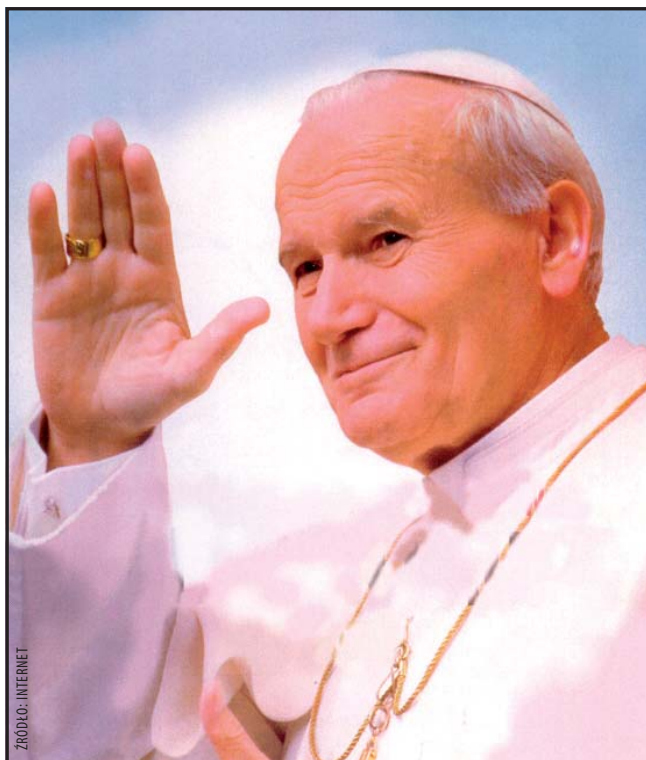
Naród ginie, gdy znieprawia swojego ducha, naród rośnie, gdy duch jego coraz bardziej się oczyszcza i tego żadne siły zewnętrzne nie zdołają zniszczyć.

1984

Wezwanie do doskonałości należy do samej istoty powołania chrześcijańskiego.

1985

Kościół urzeczywistnia swoją powszechność przyjmując, scalając i wywyższając we właściwy sobie sposób, z macierzyńską troską, każdą prawdziwą wartość ludzką.

ZDRODŁO: INTERNET

1986

Wstań, nie skupiaj się na słabościach i wątpliwościach, wyprostuj się. Wstań i idź.

1987

Każdy z was, młodzi przyjaciele, znajduje też w życiu jakieś swoje Westerplatte, jakiś wymiar zadań, które trzeba podjąć i wypełnić, jakąś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć, jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić, nie można zdezerterować.

1988

Stwarzając mężczyznę i kobietę na swój obraz i podobieństwo, Bóg chce dla nich pełni dobra, czyli szczęśliwości nadprzyrodzonej, płynącej z uczestnicze-

nia w Jego własnym życiu. Popelniając grzech, człowiek odrzuca ten dar, równocześnie zaś sam chce stać się jak Bóg, znając dobro i zło, czyli stanowiąc o dobru i złu niezależnie od Boga, swego Stwórcy.

1989

Każdy z was odkrywa własną osobowość, sens swego istnienia, rzeczywistość dobra i zła, świat ludzi i świat przyrody. Ale wśród tych licznych odkryć nie może zabraknąć jednego: osobistego odkrycia

Jezusa Chrystusa. Odkrywanie Go wciąż od nowa i coraz lepiej, jest najwspanialszą przygodą naszego życia.

1990

Nikt wierzący w Chrystusa, żadna instytucja Kościoła nie może uchylić się od tego najpoważniejszego obowiązku: głoszenia Chrystusa wszystkim ludom.

1991

Postulat, ażeby do życia społecznego i państwowego w żaden sposób nie dopuszczać wymiaru świętości, jest postulatem ateizowania państwa i życia społecznego i niewiele ma wspólnego ze światopoglądową neutralnością.

1992

Oto droga do prawdziwej wolności: postawa służby i miłość wzajemna. Człowiek w pełni odnajduje siebie jako istota wolna tylko przez bezinteresowny dar z siebie samego dla Boga i dla swego współbrata.

1993

Nie bójcie się iść na ulice i do miejsc, gdzie gromadzą się ludzie, aby jak apostołowie głosić Chrystusa i Dobrą Nowinę zbawienia. Nie czas teraz wstydzić się Ewangelii, ale czas głosić ją na dachach.

1994

Pośród najbardziej żarliwych błagań w tej nadzwyczajnej godzinie dziejów, kiedy zbliża się nowe tysiąclecie, Kościół prosi Pana, aby wzrastała jedność między

wszystkimi chrześcijanami rozmaitych wyznań, aż do osiągnięcia pełnej komunii.

1995

Ja Panu Bogu dziękuję codziennie, że jest w Polsce takie radio, że się nazywa Radio Maryja.

1996

Obcowanie z Chrystusem w milczeniu i kontemplacji nie oddala nas od współczesnych ludzi, ale przeciwnie – uwrażliwia nas i otwiera na ich radości i smutki, rozszerza nasze serca, by mogły ogarnąć cały świat. Przez adorację chrześcijanin przyczynia się w tajemniczy sposób do radykalnej przemiany świata i do owocowania Ewangelią.

1997

Wychowanie dzieci dokonuje się przez przykład miłości, która niesie pokój i potrafi pokonywać trudności, a zarazem przez liczne pouczenia, jakich można im codziennie udzielać. Dzięki serdecznej atmosferze życia rodzinnego, otwartego na wszystkich, młodzi mogą pokonywać kolejne etapy dojrzewania psychicznego i duchowego.

1998

Od uczniów Chrystusa oczekuje się, by nie mylili świętowania niedzieli, które powinno być prawdziwym uświęceniem dnia Pańskiego, z «zakończeniem tygodnia», rozumianym jako czas odpoczynku i rozrywki.

1999

Człowiek szuka miłości, bo w głębi serca wie, że tylko miłość może uczynić go szczęśliwym.

2000

Obowiązek wychodzenia naprzeciw potrzebom ludzi pokrzywdzonych przez los spoczywa nie tylko na politykach, przedsiębiorcach czy organizacjach charytatywnych, ale na wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób mogą zaradzić potrzebom i biedzie innych.

2001

Potrzebna jest dziś nowa «wyobraźnia miłosierdzia», której przejawem będzie nie tyle i nie tylko skuteczność pomocy, ale zdolność bycia bliźnim dla cierpiącego człowieka, solidaryzowania się z nim, tak aby gest pomocy nie był odczuwany jako poniżająca jałmużna, ale jako świadectwo braterskiej wspólnoty dóbr.

Ostatnia Niedziela Wielkiego Postu, zwana Niedzielą Palmową, rozpoczyna liturgiczny okres Męki Pańskiej – Wielki Tydzień.

W Wielki Czwartek o godz. 19.00 Mszą św. Wieczerzy Pańskiej rozpoczniemy obchody Triduum Paschalnego. Zgodnie z tradycją Kościoła, podczas tej Mszy św., odbędzie się obrzęd umycia nóg wybranym mężczyznom. Jest on wyrazem służby i miłości Chrystusa, a dla nas przypomnieniem o powołaniu do miłości służebnej i mobilizacją do konkretnych czynów miłosierdzia.

W Wielki Piątek gromadzimy się na Liturgii Męki i Śmierci Chrystusa. Jest to dzień czuwania przy Chrystusie modlącym się, cierpiącym, opuszczonym w Ogrójcu, w tzw. Ciemnicy – kaplicy wystawienia Najświętszego Sakramentu. W tym szczególnym dniu zadumy nad tajemnicą naszego zbawienia zapraszam na wieczorną Liturgię o godz. 19.00 oraz poprzedzającą ją Drogę Krzyżową o godz. 18.30.

W Wielką Sobotę poświęcimy pokarmy na stół wielkanocny. Przy tej okazji zatrzymajmy się na chwilę osobistej modlitwy przy Chrystusie złożonym w Grobie. Liturgię Wigilii Paschalnej

rozpoczniemy o godz. 21.00. Wtedy to ogłosimy, że Chrystus zmartwychwstał!!! Prawdziwie zmartwychwstał!!! i na nowo Bóg umocni w nas prawdę zwycięstwa Życia nad śmiercią. Prawdę, która niech stanie się dla nas źródłem nadziei i radości. I tego na nadchodzące Święta Wielkiej Nocy wszystkim Wam – drodzy Parafianie i Goście – pragnę życzyć. Szczęść Boże!

O. JERZY DITRICH OMI

2002

Nie ma pokoju bez sprawiedliwości, nie ma sprawiedliwości bez przebaczenia.

2003

Od początku pontyfikatu moje myśli, modlitwy i działania ożywia jedno pragnienie: dawać świadectwo o tym, że Chrystus Dobry Pasterz jest obecny i działa w swoim Kościele; że wciąż szuka każdej owcy, która się zagubiła.

2004

Nie lękajmy się mówić o Bogu i z dumą nosić znaki wiary. Kto nauczy się składać dziękczynienie na wzór ukrzyżowanego Chrystusa, może stać się męczennikiem, ale nigdy nie będzie prześladowcą.

2 kwietnia 2005

Szukałem was, teraz przyszliście do mnie i za to wam dziękuję.

ŚW. JAN PAWEŁ II

Kochany Ojciec Proboszczu!

Z okazji imienin życzymy Ci, aby Miłość, która jest spoiwem wszystkiego i jednoczy ludzkie serca, była zawsze Twoim udziałem, abyś ciągle i na nowo odkrywał w sobie dar i sens kapłańskiego powołania!

Redakcja

Nawróć się!

Zdarzyło się, że pewien ksiądz z Nowego Jorku spotkał przy jednym z kościołów w Rzymie swojego kolegę, który porzucił kapłaństwo i szedł na drogę złą, został bez środków do życia i był bezdomnym żebrakiem na ulicach Wiecznego Miasta. Nazajutrz ów ksiądz miał spotkanie z Janem Pawłem II.

Przejęty losem swojego kolegi, na początku rozmowy z Ojcem Świętym opowiedział mu o tym spotkaniu. Papież obiecał modlitwę, ale następnego dnia zaprosił owego księdza i jego kolegę na kolację. Odszukanie bezdomnego nie było łatwe. W końcu go znalazł. Kupił mu ubranie, udostępnił łazienkę. Kolacja przebiegała w serdecznej atmosferze. Na zakończenie św. Jan Paweł II rzekł do upadłego księdza:

– Teraz ja proszę ciebie o spowiedź świętą.

– Ja przecież nie jestem już księdzem – odpowiedział wstrząśnięty i przerażony mężczyzna.

– Księdzem zostałeś na zawsze, a pozwolenia na spowiadanie ja, jako papież, udzielam tobie w tej chwili.

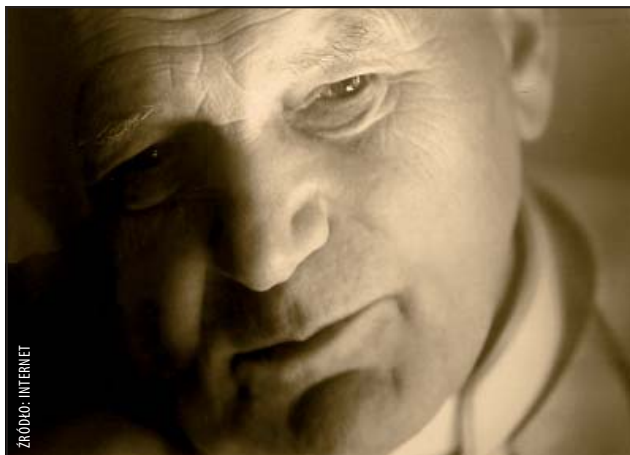
Święty Papież ukląkł przed upadłym księdzem, wyznał mu swoje grzechy, za które z całą pokorą prosił Boga o przebaczenie i z ust tego niezwykłego spowiednika usłyszał słowa rozgrzeszenia: „Ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Wstrząśnięty grzesznik sam poprosił następnie Papieża o wysłuchanie spowiedzi z całego swojego życia, przyjął nałożoną pokutę i powrócił do posługi kapłańskiej. Później ks. Jim (tak miał na imię) został kapłanem bezdomnych w Rzymie i pracował przy kościele Santa Maria sopra Minerva (za: ks. Marcin Węclawski, *Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię*, Poznań 2015, s. 8).

Wezwanie Jezusa do nawrócenia i pokuty nie ma na celu najpierw czynów zewnętrznych, „wora pokutnego i popiołu”, postów i umartwień, lecz nawrócenie serca, pokutę wewnętrzną. Bez niej czyny pokutne pozostają bezowocne i kłamliwe. Przeciwnie, nawrócenie wewnętrzne skła-

nia do uzewnętrznienia tej postawy przez znaki widzialne, gesty i czyny pokutne – uczy Katechizm Kościoła Katolickiego w paragrafie 1430.

Pokuta wewnętrzna jest radykalną przemianą całego życia, powrotem, nawróceniem się do Boga całym sercem, zerwaniem z grzechem, odwróceniem

ŹRÓDŁO: INTERNET

się od zła z odrazą do popełnionych przez nas złych czynów. Zawiera pragnienie i postanowienie zmiany życia oraz nadzieję na miłosierdzie Boże i ufność w pomoc Jego łaski. Temu nawróceniu serca towarzyszy zbawienny ból i smutek, który Ojcowie Kościoła nazywali smutkiem duszy (*animi cruciatus*) i skrucą serca (*compunctio cordis*) (KKK 1431).

Serce człowieka jest ociężałe i zatwardziałe. Trzeba, by Bóg dał człowiekowi serce nowe. Nawrócenie jest najpierw dziełem łaski Boga, który sprawia, że nasze serca wracają do Niego: „Nawróć nas, Panie, do Ciebie wrócimy” (Lm 5, 21). Bóg daje nam siłę zaczynania od nowa. Odkrywając wielkość miłości Boga, nasze serce zostaje wstrząśnięte grozą i ciężarem grzechu; zaczyna obawiać się, by nie obrazić Boga grzechem i nie oddalić się od Niego. Serce ludzkie nawraca się,

patrzac na Tego, którego zraniły nasze grzechy. Spójrzmy na Krew Chrystusa i przekonajmy się, jak jest drogocenna dla Jego Ojca; przelana dla naszego zbawienia, przyniosła całemu światu łaskę skruchy (KKK 1432).

W czasie swojego życia publicznego Jezus nie tylko przebaczał grzechy, lecz także ukazał skutek tego przebaczenia: włączał ponownie grzeszników, którym odpuścił grzechy, do wspólnoty Ludu Bożego, od której oddalili się przez grzech, a nawet zostali z niej wykluczeni. Wyraźnym tego znakiem jest fakt,

że Jezus zaprasza do swego stołu grzeszników, a nawet sam zasiada przy ich stole. Ten gest w zdumiewający sposób wyraża przebaczenie Boże, a równocześnie powrót na łono Ludu Bożego (KKK 1443).

Udzielając Apostołom swojej mocy przebaczenia grzechów, Pan daje im również władzę jednania grzeszników z Kościołem. Ten eklezjalny wymiar ich zadania został wyrażony szczególnie w uroczystych słowach

Chrystusa skierowanych do Szymona Piotra: „Tobie dam klucze Królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16, 19; KKK 1444).

Od dnia Paschy Duch Święty „przekonuje świat o grzechu” (J 16, 8), to znaczy, że świat nie uwierzył w Tego, którego posłał Ojciec. Ten sam Duch, który ujawnia grzech, jest także Pocieszycielem, udzielającym ludzkiemu sercu łaski skruchy i nawrócenia (KKK 1433).

Nawrócenie ku Bogu jest zawsze czasem łaski i zbawienia. Oczyszczajmy serca od nieuporządkowanych przywiązań i wśród spraw doczesnych zabiegajmy przede wszystkim o wieczne zbawienie (por. 2. prefacja wielkopostna).

OPRACOWAŁ: O. WIESŁAW PRZYJEMSKI OMI

Drodzy Czytelnicy „Królowej Pokoju”!

Niech zmartwychwstały Pan obdarzy Was pokojem,
abyście wśród trosk życia czerpali siłę z wiary,
która rodząc nadzieję, pozwoli pokonać wszelkie trudy.
Niech Jezus Chrystus da każdemu to, czego najbardziej potrzebuje:
zdrowie chorym, radość smutnym,
pracę bezrobotnym,
pojednanie skłóconym.
Niech otrze z Waszych oczu
wszelką łzę,
a trudne chwile
niech przemieni
w radość,
bo On rzeczywiście
zmartwychwstał!
Alleluja!

Redakcja

Aleksander Iwanow, „Chrystus ukazujący się Marii Magdalenie” (1834), źródło: Wikimedia Commons

OCHRZCZENI:

Ewa Danuta Witkowicz
Oliwia Ewa Bujnarowska
Ignacy Juliusz Drzewiecki
Maksymilian Bieć
Zofia Sadowska
Zofia Karolina Kucyniak
Karolina Paulina Bigos
Julia Bączkowska
Nikodem Krzysztof Kukiola
Jadwiga Ziółkowska

ZMARLI:

Ewa Sawicka I. 71
Stanisław Kucza I. 70
Zdzisław Węgielewski I. 79
Stefan Dębek I. 71
Henryk Ostrowski I. 89
Feliks Grzybczak I. 82
Alicja Welik I. 76
Maria Kusak I. 92
Józef Witkowski I. 88
Krystyna Serwatka I. 65
Bronisław Kotwicki I. 70
Julia Mikulska I. 86
Tomasz Franków I. 44
Stanisław Waligóra I. 76
Henryk Markowski I. 77
Czesław Pawelec I. 82
Jadwiga Gała I. 88
Edward Matuszczak I. 90

KOCHANI OJCOWIE OBLACI!

Niech blask zmartwychwstałego Chrystusa Pana
rozświeca codzienność Waszego życia,
niech pokój, radość i błogosławieństwo
obficie wypełniają Wasze serca.
Niech ta radość paschalna promienieje na Waszych twarzach
i w sercach wznieca miłość i radość,
mocą i życiem, które płyną z krzyża.
Radosnego Alleluja!

Z pozdrowieniem i darem modlitwy,
Margaretki

ŻYCZENIA ŚWIĄTECZNE

Z okazji świąt wielkanocnych składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego, zachowania czystego serca i sił do znośzenia wszystkich cierpień i trudności, a także niegasnącej wiary w to, że ze zmartwychwstałym Chrystusem możemy wszystko przetrwać i ostatecznie zwyciężyć.

Niech nasza ufna i zgodna modlitwa doprowadzi do zwycięstwa Boga w życiu polskiego narodu i do pokoju w sercach wszystkich ludzi, a przez to do pokoju na całym świecie.

Chrystus zmartwychwstał! Prawdziwie zmartwychwstał!

CARITAS

Z radością zawiadamiamy,
że 9 marca 2015 roku
przyszła na świat
Urszulka,
córeczka
Aleksandry i Dawida
Wolskich,
siostrzyczka Adasia.
Gratulujemy całej rodziny
i życzymy Bożej opieki
na każdy dzień!

REDAKCJA

Nie chcę śmierci grzesznika

Nie trać nadziei, choćbyś słyszał, że ktoś czy to przez nieświadomość, czy słabość, czy niezawinione okoliczności zatracił się całkowicie, bo zapomniał o pieczęci chrztu świętego i obmyty z win popadł powtórnie w grzechy i występki, bo i wtedy nie możesz uważać, że człowiek taki został ostatecznie przez Boga odrzucony.

Każdemu bowiem, kto prawdziwie z całego serca nawraca się do Boga, otwierają się drzwi i Ojciec wielce radośnie przyjmuje syna szczerze pokutującego. Prawdziwa zaś pokuta to nie popadać na nowo w te same błędy, ale wykorzenić całkowicie z duszy owe grzechy, przez które sam skazałeś się na śmierć. Skoro je usuniesz, Bóg na nowo w sercu twoim zamieszka. Mówi bowiem Jezus, że w niebie wielka jest radość i niezmiernie wesele Ojca i aniołów Jego, gdy jeden grzesznik nawróci się i pokutuje (Łk 15, 2n). Dlatego też wołał: „Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Nie śmierci chcę grzesznika, ale pokuty. Choćby wasze grzechy były jako szkarłat, jak śnieg je wybiele, i choćby były czarniejsze od nocy, obmyję je, a staną się jak wełna biała” (Mt 9, 13; Ez 33, 11; Iz 1, 18).

Jedynie Bóg może udzielić odpuszczenia grzechów i nie pamiętać upadków; i nam nakazuje Pan odpuszczać co dzień braciom pokutującym (Mt 6, 12). A jeśli my, będąc złymi, umiemy dawać dobre rady, jakoż daleko więcej Ojciec miłosierdzia (Łk 11, 13). Dobry Ojciec wszelkiej pociechy łaskawy jest i litościwy w swej cierpliwości: czeka na nawrócenie. Nawrócić się zaś prawdziwie z błędów swoich to nie popełniać ich więcej i wstecz się już nie oglądać.

Przeszłe więc grzechy odpuszcza Bóg, a przyszłość swoją każdy musi zacząć bu-

dować sam. Pokutować zaś znaczy osądzić swoją przeszłość i o jej zapomnienie prosić Ojca, który jeden tylko, rosą Ducha zmywając poprzednie grzechy, może w swym miłosierdziu sprawić, że to, co było, będzie jak niebyłe. „W czym was znajdę – mówi Pan – w tym was sądzić będę” i na każdym kroku nawołuje do pamięci o końcu wszystkiego.

Tak więc gdyby ktoś nawet bardzo wiele dobrego uczynił w życiu, a pod koniec zbłądził w grzechy, niepamięć skryje wszystkie jego poprzednie trudy, skoro zawiódł w chwili rozstrzygającej. Natomiast człowiek żyjący poprzednio źle i bezmyślnie, jeśli będzie żałował, może później w krótkim czasie, który mu zostanie po nawróceniu, zmazać winy popełnione w długim czasie swego grzesznego życia. Ale do tego trzeba wielkiej staranności. Podobnie ludzie wyczerpani długą chorobą muszą przestrzegać określonego sposobu życia i zachowywać wielką ostrożność.

Złodzieju, czy chcesz otrzymać odpuszczenie? Nie kradnij więcej. Kto cudzołożył, niech ugasi żar namiętności. Kto żył w nierządzie, niech czystość zachowuje. Kto rabował, niechaj łup odda i swego dołoży. Fałszywy świadek, ćwicz się w prawdzie. Krzywoprzysięzco, więcej nie przysięgaj. Inne też namiętności wykorzeniaj: gniew, pożydlwość, smutek, obawę, abyś zdążył przed odejściem ze

świata tutaj już pojednać się z przeciwnikiem. I chociaż jest prawie niemożliwe wyzbyć się zakorzenionych namiętności, to jednak przez szczerą pokutę i ciągłe ćwiczenie uwalnia się od nich człowiek wsparty mocą Bożą, ludzką modlitwą i pomocą braci.

**ŚW. KLEMENS ALEKSANDRYJSKI,
„KTÓRY CZŁOWIEK BOGATY MOŻE BYĆ ZBAWIONY”**

Przeznacz 1% podatku na misje obłackie

KRS: 0000327951

Stowarzyszenie Obłacka Pomoc Misjom „Lumen Caritatis”

Przeznacz 1% podatku na Stowarzyszenie „Lew Judy”

KRS: 0000492530

Rekolekcje w Licheniu dla małżeństw, które pragną potomstwa

„Będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie
i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza” (Rdz 22, 17)

Rekolekcje przeznaczone są dla małżeństw, które w swoim związku borykają się z problemem niemożności posiadania dzieci. Zapraszamy na te rekolekcje także lekarzy i osoby związane z naprotechnologią. Chcemy w tym czasie wejść w głębszą relację z Jezusem i prosić Go, by uzdrowił ciała i dusze małżonków, by mogli przekazać i przyjąć nowe życie.

Rekolekcje w dniach 9–12 lipca 2015 roku poprowadzą:

o. John Bashobora, abp Henryk Hoser i dr Maciej Barcentewicz.

Informacje i zapisy na stronie Fundacji Instytut Leczenia Niepłodności Małżeńskiej im. Jana Pawła II: www.leczenie-niepłodności.pl w zakładce „Aktualności”. Informacje również na stronie sanktuarium MB Licheńskiej

http://www.lichen.pl/pl/155/dla_malzenstw

Adoracja Najświętszego Sakramentu w naszej parafii

Pierwsza niedziela miesiąca od godz. 14.00 do 18.00 w dużym kościele.
Każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00 w kościele pw. św. Jerzego.

Wspólnota Krwi Chrystusa zaprasza na adorację w trzeci czwartek miesiąca od godz. 17.00 do 18.00 w kościele pw. św. Jerzego.

Wspólnota Przyjaciół Misji Oblackich zaprasza na adorację w piątek po trzeciej niedzieli miesiąca od godz. 17.00 do 18.00 w kościele pw. św. Jerzego.

Wspólnota Lew Judy zaprasza na adorację w trzecią niedzielę miesiąca od godz. 19.00 w kościele pw. św. Jerzego.

Módlmy się w intencji naszej Ojczyzny i o pokój na całym świecie.

KWIECIEŃ

INTENCJA OGÓLNA Aby ludzie nauczili się szanować świat stworzony i strzec go jako dar Boży.

INTENCJA MISYJNA Aby prześladowani chrześcijanie odczuwali pocieszającą obecność zmartwychwstałego Pana i solidarność całego Kościoła.

INTENCJA PARAFIALNA Abyśmy z odwagą dawali świadectwo wiary, uczciwości i bezinteresowności w życiu publicznym.

MAJ

INTENCJA OGÓLNA Abyśmy, odrzucając kulturę obojętności, mogli zajmować się cierpieniami bliźniego, a szczególnie chorych i ubogich.

INTENCJA MISYJNA Aby wstawienictwo Maryi pomagało chrześcijanom żyjącym w zsekularyzowanych środowiskach z gotowością głosić Jezusa.

INTENCJA PARAFIALNA Za wstawienictwem św. Jana Pawła II, prosimy Boga o nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego z naszej parafii.

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej 29 marca

Liturgia Niedzieli Palmowej zaczyna się od „Hosanna!”, a kończy na „Ukrzyżuj!”. Palma triumfu Jezusa i krzyż Jego męki – nie ma między nimi sprzeczności, ale zawarta jest sama istota tajemnicy, którą chcemy ogłosić. Jezus wydał się na mękę dobrowolnie, z własnej woli przyjął śmierć na krzyżu i w śmierci odniósł zwycięstwo.

Iz 50, 4–7

Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i wiem, że nie doznam wstydu

Pojęcie zbawienia wzbogaca się tutaj o nowe elementy, szczególnie znamienne w obliczu przyszłej męki Chrystusa. Łagodność, z jaką Sługa Pański spełnia swoją misję, przejawia się w uległości wobec woli Bożej i w cierpliwym znoszeniu prześladowań. Sługa – Mesjasz jest w pełni gotów do złożenia ofiary z siebie, do której Duch Boży miał Go doprowadzić drogą cichości.

Ps 22

Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?

Dzielią między siebie moje szaty i los rzucają o moją suknię. Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka: Pomocy moja, spiesz mi na ratunek.

Flp 2, 6–11

Chrystus uniżył samego siebie, dlatego Bóg Go wywyższył

Prawda o Jezusie Chrystusie jako Synu posłanym przez Ojca dla zbawienia i wyzwolenia człowieka oddanego grzechowi i mocom ciemności, stanowi centralną treść Dobrej Nowiny. Jezus Chrystus jest Jednorodzoną Bogiem, który spełnił swe mesjańskie posłannictwo. To dobrowolnie przyjęte posłuszeństwo wobec Ojca, podporządkowanie się Ojcu, jako antyteza nieposłuszeństwa pierwszego Adama, jest wyrazem najgłębszej jedności pomiędzy Ojcem a Synem.

Chwała Tobie, Królu wieków!

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, a była to śmierć na krzyżu. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

Mk 14, 1–15, 47

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa

Patrząc na mękę Jezusa, widzimy jakby w zwierciadle cierpienia ludzkości i nasze doświadczenia osobiste. Chrystus wziął na siebie to, czego człowiek nie mógł udźwignąć: zło, grzech, nienawiść, cierpienie i na koniec śmierć. W Chrystusie, poniżonym i cierpiącym Synu człowieczym, Bóg miłuje wszystkich, każdemu przebacza i nadaje ostateczny sens ludzkiemu życiu.

Święte Schody w Sońnicy

Niedaleko Wrocławia, w Sońnicy, w kaplicy przy kościele Podwyższenia Krzyża Świętego, w 1776 r. powstał świadek pielgrzymki do Rzymu w Roku Świętym 1775 baronowej Józefiny von Würtz und Burg. To Święte Schody wzorowane na Scala Santa przy pałacu laterańskim w Rzymie.

Sońnickie Święte Schody nie są kopią rzymskich; zamysłem fundatorki było stworzenie miejsca pielgrzymkowego – pamiątki przejścia Jezusa po stopniach prowadzących do pałacu Piłata. Forma artystyczna odbiega od rzymskiego wzoru. W Sońnicy mamy schody dwubiegowe: centralne do góry i boczne do zejścia. Program oparty został na fragmentach Drogi Krzyżowej Jezusa, ze szczególnym uwzględnieniem scen rozgrywających się na schodach i w układzie zrywającym z chronologią pasyjną. Do ich namalowania baronowa zaangażowała artystę Jana Henryka Kynasta i jego syna, Jana Karola. Źródłem dla przedstawień były graficzne ilustracje Pasji, powstałe w 1682 r. według rysunków znanego w Europie malarza, czynnego wówczas na Śląsku – Michała Leopolda Willmanna, które wchodziły w skład krzeszowskiego modlitewnika pasyjnego.

Przedstawienia malarskie układają się w dwuwarstwowy program duchowej peregrynacji związanej z fizyczną wspinaczką na kolanach po schodach uświęconych historią i mocą relikwii. Pierwsza warstwa, której bezpośrednio doświadcza pielgrzym, to relikwie (np. św. Tomasza z Akwinu, św. Barbary, św. Piotra i Pawła) zamknięte w szklanych kapsułach w stopniach schodów, a służące adoracji. Na ostatnim, górnym stopniu są to relikwie Krzyża Świętego i Gwoźdź Święty, co nawiązuje również do wezwania kościoła.

Drugą warstwą, która prezentuje się pielgrzymowi podczas ruchu, są freski sklepienne i na ścianach bocznych ze scenami przybicia do krzyża, ukrzyżowania i wizji św. Jadwigi Śląskiej. Obok ucałowania relikwii i duchowej medytacji oglądanej sceny elementem stałego odniesienia podczas wspinania się jest fi-

gura Chrystusa nad kulistym ołtarzowym tabernakulum.

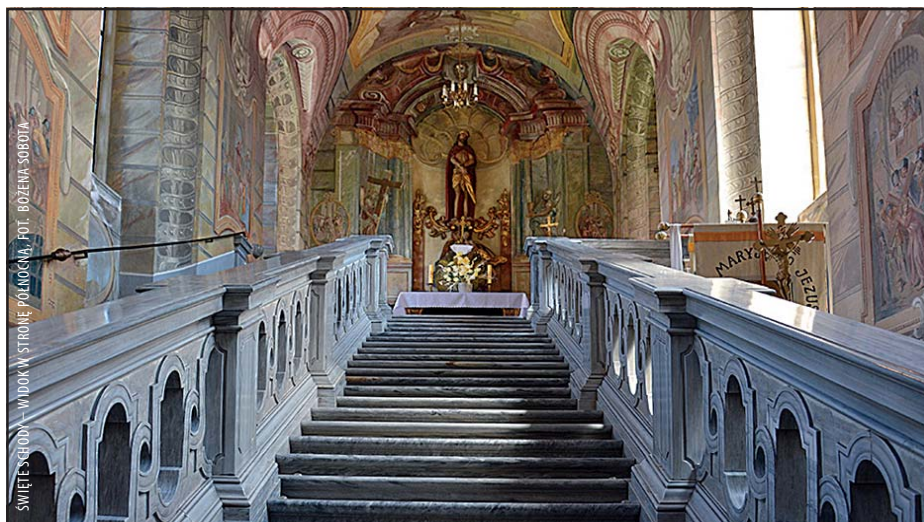
Znamienne, że układ sońnickich przedstawień wykazuje dużą zbieżność z przewodnikiem dla pielgrzymów po rzymskich *Scala Santa* autorstwa Kacpra Bambiego. Każdemu z 28 stopni przypisał on konkretne historyczno-symboliczne znaczenie: każdemu został przypisany cytat pasyjny z Ewangelii, który w połączeniu z relikwią i odczytaniem oglądanej sceny tworzy bazę dla medytacji. Po niej następuje modlitwa serca, będąca osobistym wyznaniem grzechów i świadectwem gotowości do pokuty.

Stopień 14. jest przypisany do sceny Ecce Homo z Ewangelii wg św. Jana z oracją mówiącą o łasce płynącej z opłakiwania Ran Chrystusowych. Między 14. a 17. stopniem mamy 3 sceny rozgrywające się na pałacowych schodach: pierwsze zejście po schodach, Ecce Homo, wyprowadzenie ubiczowanego Jezusa na schody, a przedłuża narrację scena wzięcia krzyża na ramiona i wyjście Jezusa z miasta, czyli niesienie krzyża. Nad stopniem 21. widnieje ukrzyżowanie wg wykładni św. Jana. Ostatni ze stopni, 28., został poświęcony nakazowi oczyszczenia się pielgrzyma

z grzechu i winy, jaką ponosi za ukrzyżowanie Jezusa. Po wejściu na ten stopień pielgrzym klęczy przed ołtarzem, obok klęczącej figury Marii Magdaleny. Cała ta sytuacja staje się apelem o naśladowanie i napomnieniem mówiącym o istocie grzechu. Wieńczącym akcentem jest Pieta jako moment ostateczny umiłowania umęczonego Syna przez współcierpiącą Matkę.

Kompozycja scen jest znacząca – staje się wezwaniem do naśladowania. Ośrodkiem jest postać Jezusa, ale jakby wyizolowanego z tłumu. Postaci towarzyszące ukazane są często od tyłu lub w głębokim profilu, jakby zapraszały do duchowego wstąpienia w przestrzeń obrazu. Każda scena ujęta jest z dwóch stron Arma Christi (narzędzia Męki), które w części „wstępującej” ukazane zostały jako narzędzia triumfu. Po stronie „zstępującej” mamy narzędzia, które wiążą się ze zwątpieniem, zdradą, wyparciem się odpowiedzialności (piłatowa misa z wodą, rzymskie insygnia, trzydzieści judaszowych srebrników, kogut, purpurowa szata czy odcięte ucho Malchusa). Schodzenie ze schodów mówi o szansie, jaką otrzymuje pielgrzym, i nawołuje, aby tej szansy nie zmarnować i nie musieć ponownie wstępować po *santi gradini* (świętych stopniach), aby otrzymać łaskę wytrwania.

BOŻENA SOBOTA

Symbolika Kaplicy Adoracji i Grobu Pańskiego

Misterium paschalne męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa to szczyt całego roku liturgicznego. W przeżywaniu tych świętych celebracji towarzyszą nam również znaki i symbole dekoracji świątecznych, które w naszym kościele przygotowuje od wielu lat Renata Chodorowska. Autorka pragnie w nich przekazać nam myśli i słowa, które jej towarzyszą w trakcie pracy (Red.).

Ciemnica

Zobaczmy Oblicze Chrystusa przesłonięte worem pokutnym, który „nakładamy” na nasze serce w okresie Wielkiego Postu. „Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament. Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana Boga waszego!” – czytamy w księdze proroka Joela (2, 12–13).

Kolce

Zadały cierpienie Chrystusowi. Myślę o swoich grzechach – te grzechy to nadal Jego ból. Czy kolce wbijające się w najświętszą głowę dotykają mojego serca? Ja też wbijam te kolce swoimi grzechami.

Misa z wodą i czysty ręcznik

Piłatowy gest to moja i twoja obojętność, egoizm, to nasz brak zaangażowania, współodczuwania. Niech Jezus Chrystus żyje w nas i niech nas podnosi wzwyż!

Grób Pański

Jama grobu Chrystusa – skojarzenie z rozdzieloną otchłanią Morza Czerwonego,

nego, to życie i śmierć. „Izraelici szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie” (Wj 14, 22). To jeden z grobów żołnierzy wyklętych – niezłomnych, nadal ich szukamy, odkrywamy. Modlimy się przy grobie Pańskim – oni są święci tak jak

On jest święty, my jeszcze bładzimy na tej ziemi.

Krzyż z brzozy

Takie krzyże im stawiano. Taki brzozywy krzyż jest na grobie naszej ukrzyżowanej Ojczyzny.

Rozerwana krata

To symbol zwycięstwa. „Rozerwała grobu pęta Ręka święta”. Oni ginęli za wolną Polskę z okrzykiem: „Niech żyje Polska!”. Winniśmy im naszą pamięć. „Bo pamięć budzi naszą tożsamość”; „Nie chciejcie Ojczyzny, która by was nic nie kosztowała”; „Ona jest naszą Matką” (św. Jan Paweł II).

Krew i woda z krzyża

To źródło Miłosierdzia Bożego rozlane obficie na polskiej ziemi. Grudka tej ziemi to święta relikwia, o której pisał ponad 100 lat temu Władysław Bełza w wierszu

„Legenda o garści ziemi polskiej”.

Młode drzewko i ziemia

Niech nowe pokolenie czci świętą ziemię ojczystą. Niech Jezus Chrystus żyje w nas i zwycięża.

RENATA CHODOROWSKA

Legenda o garści ziemi polskiej

Ojców naszych ziemio święta,
Ziemio wielkich cnót i czynów,
Tyś na wskroś jest przesiąknięta,
Krwią ofiarą twoich synów.
Nie darmo w twoje rano,
O! puścizno przodków droga!
Ziemią świętą ciebie zwano,
Boś najbliżej stała Boga.
Byłaś ziemią poświęcenia,
Przytuliskiem licznych gości;
Dziwny ciebie opromienia,
Czar męczeństwa i świętości.

Niegdyś ze stron tych pątnicy,
Z wiarą w sercu niewymowną,
Do Piotrowej szli stolicy,
Po relikwii kość cudowną.
I gdy o ten dar nieśmiało,
Dla Ojczyzny swej prosili,
Papież schylił głowę białą,
I tak odrzekł im po chwili:
„O! Polacy! o pielgrzymi!
Na cóż wam relikwia nowa?
Wasza ziemia krwią się dymi
I dość świętych kości chowa.
Wszakże jeszcze do tej pory,
W bitwach z Turki i z Tatary,
Męczenników waszych wzory,

Są świadectwem waszej wiary”.
I wziął w rękę swą sędziwą,
Polskiej ziemi grudkę małą,
I na dłoń mu się, o dziwo!,
Kilka kropli krwi polało.
„Weźcie, rzeczcie, proch ten z sobą,
i cud Boży głosicie wszędzie!
Niech ta ziemia wam ozdoba,
I relikwią świętyń będzie!
Niechaj proch ten z waszych progów,
Wciąż wam świadczy przed oczyma:
Jak nad Boga – nie ma Bogów,
Nad tę ziemię – świętszej nie ma!”.

WŁADYSŁAW BEŁZA (1847–1913)

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE MĘKI

Wielki Czwartek – 2 kwietnia
Msza Wieczerzy Pańskiej

Wielki Czwartek to „eucharystyczne dziś” – dzień, w którym nasz Pan, Jezus Chrystus, powierzył swoim uczniom odprawianie sakramentalnej ofiary Jego Ciała i Krwi. Zanim został złożony w ofierze krzyża, ustanowił sakrament, który tę ofiarę ma przedłużać po wszystkie czasy.

Wj 12, 1-8.11-14

Przepisy o wieczerzy paschalnej

Pascha Jezusa wpisuje się w kontekst Paschy Starego Przymierza. Była ona dla Izraelitów pamiątką tej wieczerzy, którą ich przodkowie spożywali w momencie wyjścia z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Krew baranka wyjednana synom i córkom Izraela wyzwolenie z niewoli egipskiej pod wodzą Mojżesza.

Ps 116B

Kielich Przymierza to Krew Zbawiciela

Czym się Panu odpłacę
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia
i wezwę imienia Pana.

1 Kor 11, 23-26

Ustanowienie Eucharystii

Apostoł Paweł przypomina nam, co Jezus uczynił tej nocy, której został wydany. I dziś wspólnota celebrująca Wieczerzę Pańską urzeczywistnia Paschę. Eucharystia nie jest jedynie pamiątką dawnego obrzędu, ale żywym odtworzeniem największego czynu Zbawiciela. To doświadczenie musi przynaglać chrześcijańską wspólnotę, aby stawała się prorocstwem nowego świata, któremu początek dała Pascha.

Chwała Tobie, Królu wieków

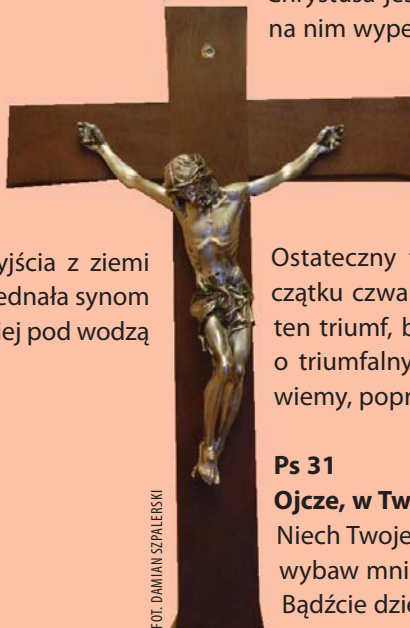
Daję wam przykazanie nowe,
abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem.

J 13, 1-15

Do końca ich umiłował

Szczytem miłości jest bezwarunkowy dar z siebie, jaki człowiek składa Bogu i braciom. Umywając nogi apostołom, Chrystus uczy ich postawy służebnej. W tym geście ujawnia znamioną cechę swojej misji: „Ja jestem pośród was jak ten, kto służy” (Łk 22, 27).

Prawdziwym uczniem Jezusa jest zatem tylko ten, kto ma udział w Jego misji, stając się tak jak On gorliwym sługą innych, nawet przez ofiarę z samego siebie.

FOT. DAWID SZPALEWSKI

Wielki Piątek – 3 kwietnia
Liturgia na cześć Męki Pańskiej

W śmierci Jezusa dochodzi do pozornego triumfu zła i ostatecznego zwycięstwa dobra. Jest to najmroczniejsza chwila dziejów, a zarazem objawienie Bożej chwały. Krzyż Chrystusa jest dla wierzących ikoną nadziei, ponieważ to na nim wypełnił się zbawczy plan Bożej miłości.

Iz 52, 13 – 53, 12

Przebity za nasze grzechy

„Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie”.

Ostateczny triumf Sługi zostaje zapowiedziany na początku czwartej pieśni, jednak sposób, w jaki się dokona ten triumf, będzie zaskoczeniem dla tych, którzy marzyli o triumfalnym nadejściu króla-mesjasza: dokona się, jak wiemy, poprzez krzyż i cierpienie.

Ps 31

Ojcze, w Twe ręce składam ducha mego

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą:
wybaw mnie w swym miłosierdziu.
Bądźcie dzielni i męznego serca,
wszyscy, którzy ufacie Panu.

Hbr 4, 14-16; 5, 7-9

Na Kalwarii Jezus potwierdza swoją jedność z Ojcem

Ponieważ Jezus złożył za nas zadośćuczynienie, dlatego możemy przez Niego przybliżyć się do tronu łaski. To, że możemy współcierpieć z Nim, jest czystą łaską. Dzięki niej mamy ufność w Boże miłosierdzie.

Chwała Tobie, Królu wieków

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, a była to śmierć krzyżowa. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

J 18, 1 – 19, 42

Męka naszego Pana, Jezusa Chrystusa według św. Jana

Jezus, doświadczając uczucia opuszczenia przez Ojca, wie, że w rzeczywistości tak nie jest. W duchu ma pewność jedności z Ojcem. Tam jednak, gdzie zaczyna się sfera ludzkiej wrażliwości, pozostającej pod wpływem wrażeń, uczuć i doznań związanych z wewnętrznym i zewnętrznym cierpieniem, dusza Jezusa staje się pustynią. Jezus nie czuje już obecności Ojca, przeżywa tragiczne doświadczenie osamotnienia. Ta udręka zaostrza wszystkie inne cierpienia.

I ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Wielka Sobota – 4 kwietnia

Kościół trwa przy Grobie Pańskim i rozważa w głębokim milczeniu mękę i śmierć Chrystusa. Kontemplujemy zakrwawione oblicze, w którym ukryte jest życie Boże, a światu zostaje ofiarowane zbawienie. Jednak ta kontemplacja oblicza Chrystusa nie może zatrzymać się na wizerunku Ukrzyżowanego. Chrystus zmartwychwstał! Gdyby tak nie było, próżne byłoby nasze przepowiadanie i próżna nasza wiara.

Niedziela Wielkanocna – 5 kwietnia Zmartwychwstanie Pańskie Wigilia Paschalna w Wielką Noc

Oto jest dzień, który uczynił Pan! Oto jest dzień, w którym rozstrzygnął się odwieczny bój pomiędzy życiem i śmiercią. Od początku toczy się w świecie walka pomiędzy dobrem a złem. Dzisiaj przeważa się szala: życie jest górą! Dobro jest górą! Chrystus ukrzyżowany wstał z grobu! Przeważał szalę na stronę Życia. Zaszczepił Życie na nowo na glebie ludzkich dusz, otworzył wielką nadzieję: nadzieję Życia poza zasięgiem śmierci.

Liturgia słowa

Czytania ze Starego Testamentu przypominają nam historię Izraela: od stworzenia świata, przez wyjście z Egiptu, odstępstwo od Boga, niewolę babilońską i obietnicę wyzwolenia. W Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa realizują się wszystkie obietnice dane przez proroków.

Rdz 1, 1 – 2, 2

Stworzenie świata

Rdz 22, 1-18

Ofiara Abrahama

Wj 14, 15 – 15, 1

Przejście Izraela przez Morze Czerwone

Iz 54, 4a.5-14

Trwałość przymierza

Iz 55, 1-11

Nowe i wieczne przymierze

Ba 3, 9-15.32 – 4, 4

Mądrością jest księga przykazań Boga

Ez 36, 16-17a.18-28

Pokropię was czystą wodą i dam wam serce nowe

Rz 6, 3-11

Nowe życie

Mk 16, 1-7

Chrystus zmartwychwstał

FOT. DAMIAN SZPALEWSKI

Niedziela Wielkanocna – 5 kwietnia

Zmartwychwstanie Pańskie – Msza św. w dzień

Wielkie tajemnice naszego zbawienia, które czciliśmy w ostatnich dniach, przypomniły nam, za jaką wielką cenę zostaliśmy odkupieni przez Chrystusa. Cały Kościół śpiewa Jego „Alleluja”, szczęśliwy, że niesie orędzie życia i nadziei, jakie Wielkanoc ofiarowuje ludzkości. Chrystus prawdziwie zmartwychwstał! Alleluja!

Dz 10, 34a.37-43

Świadek Piotra o zmartwychwstaniu

Apostołowie pierwsi – z dużymi oporami – uwierzyli, że Jezus zmartwychwstał, tylko dlatego, że przeżyli zmartwychwstanie jako wydarzenie rzeczywiste, o którym mogli się przekonać osobiście, wielokrotnie w ciągu czterdziestu dni spotykając Jezusa na nowo żyjącego. Następne pokolenia chrześcijan przyjmują to świadectwo, ufając Apostołom i innym uczniom jako wiarygodnym świadkom.

Ps 118

W tym dniu wspinałym wszyscy się radujmy

Kamień odrzucony przez budujących
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana
i cudem jest w naszych oczach.

Kol 3, 1-4

Dążcie tam, gdzie jest Chrystus

Cały świat obraca się wokół krzyża, ale jedynie w zmartwychwstaniu krzyż nabiera pełnego znaczenia jako wydarzenie zbawcze. Krzyż i zmartwychwstanie tworzą jedną tajemnicę paschalną – centrum historii świata.

Alleluja!

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha.
Odprawiajmy nasze święto w Panu.

J 20, 1-9

Apostołowie przy grobie Zmartwychwstałego

Uczniowie doświadczają pewnej trudności nie tylko w rozpoznaniu prawdy zmartwychwstania, ale także w rozpoznaniu tożsamości Tego, który stoi przed nimi jak gdyby ten sam, a jednocześnie inny: Chrystusa przemienionego. Gdy z Jego pomocą zdają sobie sprawę, że to jest Jezus, budzą się w nich nowe zdolności poznawcze, nowa inteligencja, miłość i wiara. Jest to jakby przebudzenie wiary. Zbudź się, o śpiący i powstań z grobu twoich grzechów, a zajaśnieje ci Chrystus.

2. niedziela wielkanocna
Niedziela Miłosierdzia Bożego
12 kwietnia

Odkupienie niesie w sobie całą pełnię objawienia miłosierdzia. Ono jest zdolne usprawiedliwić człowieka, przywrócić sprawiedliwość w znaczeniu owego zbawczego ładu, jaki Bóg od początku zamierzył w człowieku, a przez człowieka w świecie.

Dz 4, 32–35

Jeden duch i jedno serce wspólnoty chrześcijańskiej

Ps 118

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny

Dziękujcie Panu, bo jest dobry,
bo Jego łaska trwa na wieki.
Niech dom Izraela głosi:
„Jego łaska na wieki”.

1 J 5, 1–6

Naszą siłą jest nasza wiara

Alleluja

Uwierzyłeś, Tomaszu, bo Mnie ujrzałeś;
błogosławieni, którzy nie widzieli,
a uwierzyli.

J 20, 19–31

Błogosławieni, którzy nie widzieli,
a uwierzyli

3. niedziela wielkanocna
19 kwietnia

Jezus wzywa swoich uczniów, aby się radowali, aby przezwyciężyli pokusę smutku z powodu odejścia Mistrza, ponieważ to odejście jest warunkiem przyjścia Ducha Świętego. To Duch Święty wzbudza w sercach uczniów tę samą radość, którą miał Jezus, a której źródłem jest wierność miłości pochodzącej od Ojca.

Dz 3, 13–15.17–19

Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa

Ps 4

**Wznies ponad nami
światłość Twoją, Panie**

Kiedy Cię wzywam, odpowiedz mi, Boże,
który wymierzasz mi sprawiedliwość.
Tyś mnie wywyżsił z utrapienia,
zmiłuj się nade mną
i wysłuchaj moją modlitwę.

1 J 2, 1–5a

Chrystus jest ofiarą przebłagalną
za nasze grzechy

Alleluja

Panie Jezus, daj nam zrozumieć Pisma,
niech pała nasze serce, gdy do nas mówisz.

Łk 24, 35–48

Musiały się wypełnić zapowiedzi Pisma

Beatyfikacja męczenników franciszkańskich

Papież Franciszek wyraził zgodę na beatyfikację polskich franciszkanów: o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka, którzy ponieśli śmierć męczeńską w Peru 9 sierpnia 1991 r. Uroczystość odbędzie się 5 grudnia br. w Chimbote.

Śludzy Boży o. Zbigniew Strzałkowski (z Zawady k. Tarnowa) i o. Michał Tomaszek (z Łekawicy k. Żywca) zginęli za wiarę z rąk terrorystów z maoistowskiego ugrupowania o nazwie *Sendero Luminoso* (Świetlisty Szlak). Przywódcy tej grupy oskarżyli misjonarzy o prowadzenie działalności „usypiającej świadomość rewolucyjną Indian”, bowiem misjonarze, oprócz pracy duszpasterskiej, prowadzili też działalność charytatywną.

9 sierpnia 1991 r. terroryści napadli na klasztor, związali ojców i wywieźli za miasto. Tam zabili ich dwoma strzałami w tył głowy. Ojciec Zbigniew miał wówczas 33 lata, a o. Michał – 31. Zbrodniarze zostawili informację przy ciałach zakonników: „Tak umierają lizusy imperializmu. Niech żyje Ludowe Wojsko Partyzanckie”.

Wiść o męczeństwie szybko dotarła do Polski i obiegła cały świat. W sierpniu 1991 roku rząd Peru uhonorował polskich misjonarzy pośmiertnie najwyższym odznaczeniem państwowym.

Ojcowie Zbigniew i Michał zostali pochowani w kościele w Pariacoto.

Proces beatyfikacyjny polskich franciszkanów rozpoczął się 1996 roku, a w 2002 zakończył się na szczęblu diecezjalnym. Dokumentacja została przesłana do Kongregacji Spraw Kanonicznych w Rzymie. W roku 2011 ukoń-

czo opracowywanie tzw. „positio”, czyli głównego dokumentu w procesie beatyfikacyjnym.

Śludzy Boży o. Michał i o. Zbigniew byli pierwszymi polskimi misjonarzami w andyjskim Pariacoto. Ojciec Zbigniew przyjął święcenia kapłańskie 7 czerwca 1986 r. z rąk ks. kard. Henryka Gulbinowicza w kościele pw. św. Karola Boromeusza we Wrocławiu; młodszy o. Michał przyjął tego dnia święcenia diakonatu.

Polscy franciszkanie nadal prowadzą działalność misyjną w Pariacoto, a także w Limie i w Chimbote.

W poprzednim numerze „Królowej Pokoju” nasz parafianin, Marek Błaś, wspominał o. Zbigniewa, który był jego wychowawcą w szkole średniej. W konkursie „Świętość jest dla wszystkich” na pracę plastyczną uczniów, ogłoszonym w 2014 roku przez o. Bartłomieja Cytryckiego OMI, pierwszą nagrodę zdobył rysunek Franka Błasia przedstawiający męczeństwo o. Zbigniewa i o. Michała.

REDAKCJA

Apel do władz III RP, UE, do władz narodów świata

Kilkanaście dni po międzynarodowych uroczystościach 70. rocznicy wyzwolenia niemieckiego obozu zagłady Auschwitz podpisujemy ten Apel w piwnicy bloku 11, obok celi śmierci św. Maksymiliana Marii Kolbego, w miejscu, gdzie zbrodniarze niemieccy po raz pierwszy użyli gazu – cyklonu B, wyprodukowanego przez IG Farbenindustrie – do zabicia ok. 600 rosyjskich i ok. 250 polskich więźniów obozu we wrześniu 1941 roku.

Niemieccy ludobójcy, korzystając ze zbrodniczych, rasistowskich pseudo-uzasadnień hitlerowskiego ustawodawstwa odmawiającego człowieczeństwa Żydom, Polakom, Romom, Rosjanom, masowo wykorzystywali cyklon B prod. IG Farbenindustrie do realizacji swych ludobójczych planów. W wielu krajach świata wykorzystuje się pigułkę RU-486 produkcji firmy Höchst do masowego zabijania ludzi przed narodzeniem – poczętych dzieci. Przypominamy, że firma Höchst powstała w wyniku przekształceń zbrodniczej IG Farbenindustrie. Podobnie jak w tragicznej przeszłości próbuje się usprawiedliwić zbrodnie zabijania niewinnych ludzi poprzez arbitralne, irracjonalne, w istocie swej rasistowskie, próby odmawiania człowieczeństwa dzieciom przed narodzeniem.

7 stycznia 2015 r., decyzją Komisji Europejskiej, dopuszczona została w krajach UE – bez recepty – tzw. pigułka „dzień po” – *ellaOne* firmy HRA Pharma powiązanej z firmą Höchst. Pigułka ta, w zależności od fazy cyklu kobiecego, w którym zostanie zastosowana, działa antykoncepcyjnie lub wczesnoporonnie, czyli, powodując śmierć poczętej istoty ludzkiej w jej wczesnej fazie rozwoju, unicestwia życie poczętego dziecka.

W ubiegłym wieku uczciwi lekarze, wykorzystując nowoczesną aparaturę medyczną, wykazali w sposób naukowy: życie człowieka zaczyna się w momencie poczęcia, a prawo do życia jest podstawowym prawem człowieka.

Z tego miejsca szczególnego ludobójstwa wołamy:

Każdy człowiek ma prawo do życia, każde poczęte dziecko także!

Nigdy więcej w Polsce ani w jakimkolwiek innym kraju ludobójczych produktów firmy IG Farbenindustrie i jej zbrodniczych kontynuatorów!

Wyeliminujmy zamachy na życie ludzkie zarówno te realizowane poprzez aborcję chirurgiczną, jak i środki farmakologiczne typu RU-486 czy *ellaOne*!

Apel podpisali 7 lutego 2015 roku:
Halina i Czesław Chytrowie, animatorzy Dzieła Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego Archidiecezji Krakowskiej;
Ewa Ekiert, członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Oświęcimiu;
Henryk Ekiert, prezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Oświęcimiu;
lek. med. Krystyna Gebauer;
Alfred Goraj, współpracownik Tygodnika Rodzin Katolickich *Źródło*;
prof. dr hab. inż. Janusz Kawecki, prezes Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli i Wychowawców;
dr inż. Adam Kisiel, redaktor naczelny Tygodnika Rodzin Katolickich *Źródło*;
lek. med. Grażyna Szczelina;
dr inż. Antoni Zięba, prezes Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka.

Po podpisaniu Apelu obrońcy życia odmówili dziesiątek Różańca i litanii do św. Maksymiliana Marii, a następnie pod Ścianą Śmierci między blokami 10 i 11 Konzentrationslager Auschwitz modlili się za ofiary nazistowskich zbrodniarzy niemieckich.

**Uroczystość św. Wojciecha,
biskupa i męczennika,
głównego patrona Polski
23 kwietnia**

Męczeńska krew św. Wojciecha jest fundamentem Kościoła i państwa na ziemiach piastowskich. Zjazd gnieźnieński otworzył Polsce drogę ku jedności z całą rodziną państw Europy. Jest więc św. Wojciech wielkim patronem jednoczącego się wówczas w imię Chrystusa naszego kontynentu. Swoim życiem i śmiercią kładzie podwaliny pod europejską tożsamość i jedność.

Dz 1, 3–8
Apostołowie świadkami Jezusa

Ps 126
Kto we łzach siew, żąć będzie w radości
Idą i płaczą,
niosąc ziarno na zasiew,
lecz powrócą z radością,
niosąc swoje snopy.

Flp 1, 20c–30
Moim życiem jest Chrystus

Alleluja
Kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną,
a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa.

J 12, 24–26
Ziarno, które obumrze, przynosi plon obfity

**4. niedziela wielkanocna
26 kwietnia**

Wszystkie posługi w Kościele stanowią różne formy udziału w posłudze Jezusa Chrystusa, dobrego pasterza. Ten, który w swym własnym człowieczeństwie był doskonałym obrazem Boga niewidzialnego, staje się dla nas widzialnym wzorem, który mamy naśladować. W paschalnym akcie umycia nóg Jezus pokazuje nam, w jaki sposób powinniśmy sobie służyć.

Dz 4, 8–12
Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym

Ps 118
Kamień wzgardzony stał się fundamentem
Dziękujcie Panu, bo jest dobry,
bo Jego łaska trwa na wieki.
Lepiej się uciekać do Pana,
niż pokładać ufność w człowieku.

1 J 3, 1–2
Jesteśmy dziećmi Bożymi

Alleluja
Ja jestem dobrym pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnje znają.

J 10, 11–18
Jezus jest dobrym pasterzem

Uroczystość NMP Królowej Polski, głównej patronki Polski 2 maja

W okresie, kiedy narodem polskim przestali rządzić polscy królowie, świadomość, że Pani Jasnogórska została proklamowana przez jednego z nich Królową Polski, pomagała przetrwać narodowi w poczuciu suwerenności. Równocześnie zaś nigdy owo jasnogórskie królowanie Maryi nie przestało oznaczać nade wszystko obecności Matki. A obecność Matki potrzebna jest całej rodzinie ludzkiej.

Ap 11, 19a; 12, 1.3–6a.10ab
Wielki znak ukazał się na niebie

Jdt 13, 18–20
Tyś wielką chlubą naszego narodu
Błogosławiona jesteś, córko, przez Boga Najwyższego spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi, i niech będzie błogosławiony Pan Bóg, Stwórca nieba i ziemi.

Kol 1, 12–16
Bóg nas przeniósł do królestwa swojego Syna

Alleluja
Jezus powiedział do ucznia:
„Oto Matka twoja”, i od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

J 19, 25–27
Oto Matka twoja

5. niedziela wielkanocna 3 maja

Podstawą duchowości chrześcijańskiej są słowa Jezusa o potrzebie jedności z Nim samym: „Wytrwajcie we Mnie”. Jeden aspekt tej jedności to obecność Chrystusa w nas, którą powinniśmy przyjąć, uznać, coraz bardziej jej pragnąć i cieszyć się, jeśli możemy jej doświadczyć w sposób szczególnie intensywny. Drugi aspekt to nasza obecność w Chrystusie, którą powinniśmy urzeczywistniać przez wiarę i miłość.

Dz 9, 26–31
Gorliwość nawróconego Szawła

Ps 22
Będę Cię chwalił w wielkim zgromadzeniu
Wypełnię me śluby wobec bojących się Boga. Ubodzy będą jedli i zostaną nasyceni, będą chwalić Pana ci, którzy Go szukają: „Serca wasze niech żyją na wieki”.

1 J 3, 18–24
Miłujmy czynem i prawdą

Alleluja
Trwajcie we Mnie, a Ja w was trwać będę. Kto trwa we Mnie, przynosi owoc obfity.

J 15, 1–8
Kto trwa w Chrystusie, przynosi owoc obfity

75-lecie zbrodni katyńskiej

5 marca 1940 r. Biuro Polityczne KC WKP(b) podjęło uchwałę o rozstrzelaniu polskich jeńców wojennych przebywających w sowieckich obozach w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz Polaków aresztowanych przez NKWD na obszarze przedwojennych wschodnich województw Rzeczypospolitej Polskiej. W wyniku tej decyzji zgładzono około 22 tys. obywateli polskich.

Decyzja o wymordowaniu polskich jeńców wojennych i więźniów NKWD zapadła na najwyższym szczeblu sowieckich władz partyjnych i państwowych. Jej podstawą było ściśle tajne pismo, które skierował do Stalina ludowy komisarz spraw wewnętrznych Ławrientij Beria. Oceniając, że wszyscy polscy jeńcy wojenni przetrzymywani w obozach oraz Polacy znajdujący się w więzieniach „są zatwardziałymi, nierokującymi poprawą wrogami władzy sowieckiej”, Beria wnioskował o rozpatrzenie ich spraw w trybie specjalnym, „z zastosowaniem wobec nich najwyższego wymiaru kary – rozstrzelania”. Dodał, że sprawy należy rozpatrzyć bez wzywania aresztowanych i bez przedstawiania zarzutów, decyzji o zakończeniu śledztwa i aktu oskarżenia.

NKWD rozpoczęło 3 kwietnia 1940 roku likwidację obozu w Kozielsku, a dwa dni później obozów w Starobielsku i Ostaszkowie. Z Kozielska 4404 jeńców przewieziono do Katynia i zamordowano strzałami w tył głowy. 3896 jeńców ze Starobielska zabito w pomieszczeniach NKWD w Charkowie, a ich ciała pogrzebano na przedmieściach miasta w Piatichatkach. 6287 jeńców z Ostaszkowa rozstrzelano w gmachu NKWD w Kalininie (obecnie Twer), a pochowano w Miednoje. Łącznie zamordowano 14 587 osób. Na mocy uchwały z 5 marca 1940 r.

NKWD wymordowało także 7305 obywateli polskich przebywających w różnych więzieniach na terenach włączonych do Związku Sowieckiego.

Na Ukrainie rozstrzelano 3435 osób – miejscem ich upamiętnienia jest Polski Cmentarz Wojenny w Bykowni pod Kijowem, którego uroczyste otwarcie i poświęcenie odbyło się we wrześniu 2014 r. Jest to czwarty cmentarz katyński, po cmentarzach w Lesie Katyńskim, Miednoje i Charkowie-Piatichatkach. Na Białorusi NKWD zamordowało 3870 polskich obywateli – najbardziej prawdopodobnym miejscem ich pochowania są Kuropaty pod Mińskiem.

Spośród jeńców z Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa ocalała grupa 448 osób (według innych źródeł 395). Byli to ci, których przewieziono do utworzonego przez NKWD obozu przejściowego w Pawliszczew Borze, a następnie transportowano do Gрязowca.

W nocy z 12 na 13 kwietnia 1940 r., kiedy NKWD mordowało polskich jeńców i więźniów, ich rodziny stały się ofiarami masowej deportacji w głąb ZSRS przeprowadzonej przez władze sowieckie. Decyzję o jej zorganizowaniu Rada Komisarzy Ludowych podjęła 2 marca 1940 r. Według danych NKWD w czasie dokonanej wówczas wywózki zesłano łącznie około 61 tys. osób, głównie do Kazachstanu.

Przedziwna pomoc i obrona

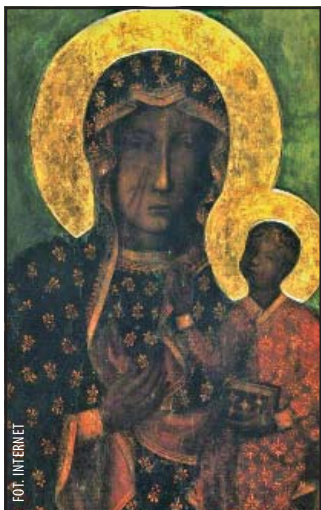
W przeddzień swojej śmierci, 1 kwietnia 2005 r., Ojciec Święty Jan Paweł II podpisał list z okazji 350. rocznicy cudownej obrony Jasnej Góry, skierowany do o. Izydora Matuszewskiego – generała Zakonu Paulinów. Czytając dziś ten list, trudno oprzeć się wrażeniu jego niezwykłej aktualności (tekst listu za: *Niedziela* 18/2008).

Wszechmogący i miłosierny Bóg, który dał narodowi polskiemu w Najświętszej Maryi Pannie przedziwną pomoc i obronę i w sposób niezwykle wstawił czcią wiernych Jej Jasnogórski Wizerunek, wiele razy w historii naszej Ojczyzny za Jej wstawiennictwem okazywał nam swoje nieskończone miłosierdzie.

Odwołując się do tych wydarzeń z drugiej połowy XVII stulecia, uświadamiamy sobie, że widmo całkowitej utraty suwerenności państwa niosło ze sobą groźbę zniewolenia polskiego ducha. Wielu utraciło wówczas nadzieję, porzucając wiarę ojców i poddając się panowaniu wroga, który jako jeden z celów stawiał sobie wykorzenienie katolicyzmu. Z Bożego zrządzenia Jasna Góra stała się opatrnościowym bastionem w walce o zachowanie wolności i narodowej tożsamości. Dobrze to rozumiał ówczesny przeor częstochowskiego klasztoru o. Augustyn Kordecki. Jak pisze Sienkiewicz, powtarzał on często: „Jeszcze Najświętsza Panna pokaże, że od burzących kolubryn silniejsza”.

Nawiązując do tego wyrazu wiary w moc Jasnogórskiej Królowej, mówiłem kiedyś: „Jeżeli patrzymy na postać Augustyna Kordeckiego, na jego bohaterską decyzję obrony Jasnej Góry, jego zwycięstwo, wówczas odżywają w nim jakże liczne postacie naszej historii – postacie pasterzy, kapłanów i zarazem żołnierzy. Jego geniusz był zapoczątkowaniem nowych czasów, nowych zadań dziejowych i ducha polskiego. Ojciec Augustyn Kordecki odniósł zwycięstwo. Jasna Góra zadziwiła cały naród. Ona jedna potrafiła

się obronić przed «potopem», ostatnia wyspa niepodległego bytu i niepodległego ducha. Ten fakt mówił bardzo wiele współczesnym, ale ten fakt mówił jeszcze więcej potomnym” (6 maja 1973). Niech

ten fakt mówi również do naszego pokolenia. Niech stanie się wezwaniem do jedności w budowaniu dobra, dla pomyślnej przyszłości Polski i wszystkich Polaków. Niech przywołuje do strzeżenia skarbcza ponadczasowych wartości, aby korzystanie z wolności było ku zbudowaniu, a nie ku upadkowi.

Kłękając przed obliczem Jasnogórskiej Królowej, modłę się, aby mój naród, przez wiarę w Jej niezawodną pomoc i obronę, odnosił zwycięstwo nad wszystkim, co zagraża godności ludzkiej i dobru naszej Ojczyzny. Polecam Jej macierzyńskiej opiece Kościół na ziemi polskiej, aby przez świadectwo świętości i pokory zawsze umacniał nadzieję na lepszy świat w sercach wszystkich wierzących. Proszę o odwagę dla odpowiedzialnych za przyszłość Polski, aby wpatrzeni w postać o. Augustyna potrafili bronić każdego dobra, które służy Rzeczypospolitej.

Błogosławię i ofiarowuję nowe korony dla Jasnogórskiego Wizerunku, jednocząc się w duchu z Paulinami, stróżami Sanktuarium, i z wszystkimi Pielgrzymami. Zawierzam naszą Ojczyznę, cały Kościół i siebie samego Jej Matczynej opiece. Totus Tuus!

JAN PAWEŁ II

Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, patrona Polski 8 maja

Św. Stanisław stał się w duchowych dziejach Polaków patronem wielkiej, zasadniczej próby wiary i próby charakteru. Jest patronem chrześcijańskiego ładu moralnego, który tworzy się poprzez ludzi. Dochodzi w nim do głosu ogromna ilość takich właśnie prób wiary i charakteru. Każda zwycięska próba tworzy ład moralny. Każda próba przegrana przynosi nieład.

Dz 20, 17–18a.28–32.36

Duch Święty ustanowił biskupów, aby kierowali Kościołem Bożym

Ps 100

My ludem Pana i Jego owcami

Wiedźcie, że Pan jest Bogiem,
On sam nas stworzył,
jesteśmy Jego własnością,
Jego ludem, owcami Jego pastwiska.

Rz 8, 31b–39

Nic nas nie odłączy od miłości Chrystusa

Alleluja

Ja jestem dobrym pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie znają.

J 10, 11–16

Dobry pasterz daje życie za owce

6. niedziela wielkanocna 10 maja

Duch Święty zostaje dany Apostołom, aby w nich przebywać. W tym Darze Bóg udziela się człowiekowi w tajemnicy swego Bóstwa, aby człowiek, uczestnicząc w naturze Bożej, w życiu trynitarnym, przynosił duchowe owoce. Jest to więc dar, który stanowi podstawę wszystkich nadprzyrodzonych darów. Jest to korzeń łaski uświęcającej, czyli tej, która uświęca poprzez uczestnictwo w Bożej naturze.

Dz 10, 25–26.34–35.44–48

Powołanie pogan do Kościoła

Ps 98

Wobec narodów objawił zbawienie

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemia,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

1 J 4, 7–10

Bóg jest miłością

Alleluja

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał
moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go
i do niego przyjdziemy.

J 15, 9–17

Przykazanie miłości

Módlmy się w intencji życia poczętego

Krajowa Rada Katolików Świeckich zaapelowała o włączanie się do Duchowej Adopcji dziecka poczętego. – Wobec licznych zamachów na życie należy odpowiedzieć gorącą modlitwą – podkreślają autorzy apelu.

Komisja Europejska 7 stycznia br. podjęła decyzję, że pigułki „dzień po”, stosowane jako tzw. antykoncepcja awaryjna, mogą być sprzedawane bez recepty we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Rzecznik komisarzy UE ds. zdrowia wyjaśnił, że „jeżeli jednak jakiś rząd chce utrzymać sprzedaż na recepty, to może to zrobić”. Tymczasem Rząd RP ustami rzecznika Ministerstwa Zdrowia przekazał opinii publicznej: „Tabletka «dzień po» będzie w Polsce bez recepty. Taką decyzję podjęła Komisja Europejska, więc my musimy się do tego dostosować”. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zignorował szeroką falę krytyki tej decyzji i apelu o jej zmianę, m.in. Konferencji Episkopatu Polski i Krajowej Izby Aptekarskiej. Krajowa Rada Katolików Świeckich również wystosowała do Ministerstwa Zdrowia swój sprzeciw.

Pismo Święte i nauczanie Kościoła mówią, że życie pochodzi od Boga i jest święte, że tylko Bóg jest Panem życia. Również na mocy przepisów polskiego prawa życie człowieka „pozostaje pod

ochroną prawa od chwili poczęcia, zaś wszelkie czyny zmierzające do pozbawienia go życia, w tym w szczególności przerwanie ciąży, są generalnie zakazane” (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 28.05.1997). Wynika stąd, że zarówno Kościół, jak i państwo mają stać na straży ludzkiego życia, bo również świeckie państwo przyznaje, że w momencie poczęcia w łonie matki powstaje człowiek. Decyzja o sprzedaży bez recepty tabletki „dzień po” stoi więc w jawnej sprzeczności z ustawą zasadniczą Rzeczypospolitej Polskiej.

W świecie, w którym nasilają się agresywne działania przeciw życiu, konieczna jest jednoznaczna reakcja. Chrześcijańska troska o życie powinna przede wszystkim obejmować modlitwę – prośbę do Boga, ponieważ „większy jest Ten, który w was jest, od tego, który jest w świecie” (1 J 4, 4b). Niech więc naszą modlitewną odpowiedzią na ułatwienie zabijania dzieci przez Ministerstwo Zdrowia będzie liczne włączenie się w dzieło Duchowej Adopcji.

Historia zna przypadki cudownych ocalań. Uratowany w Egipcie chłopiec to Mojżesz, który wyprowadził Izraela z domu niewoli do Ziemi Obiecanej. Dziecko uratowane z rzezi niewiniątek przez Józefa i Maryję to Jezus – Zbawiciel świata. Niezależnie od tego, kim jest dziecko, trzeba podjąć starania, by mogło się narodzić. Wymódlmy zagrożonym dzieciom życie. Zaświadczmy przed Bogiem i ludźmi, że wybrawszy Boga, zawsze wybieramy życie.

EKAI.PL

Przeznacz 1% podatku na
Polskie Stowarzyszenie
Obrońców Życia Człowieka

KRS: 0000140437

Przeznacz 1% podatku
na Fundację
PRO – Prawo do Życia

www.stopaborcji.pl

KRS: 0000233080

Przeznacz 1% podatku na
Fundację Evangelium Vitae

Siostry Boromeuszki
Wrocławskie Okno Życia
Centrum Naprotechnologii

KRS: 0000259108

Modlitwa za dzieci zagrożone aborcją oraz ich matki

Święta Joanno Beretto-Mollo,

która okazałaś swemu nienarodzonemu dziecku największą matczyną miłość, pozwalając mu żyć za cenę własnego życia, prosimy Cię za wszystkie matki, które noszą w swoim łonie dzieci, lecz nie chcą ich wydać na świat.

Wybłagaj dla tych matek szczerą przemianę serca, aby umiały pokochać swoje nienarodzone dzieci prawdziwą matczyną mi-

łością. Niech Pan Bóg postawi im na drodze dobrych ludzi, którzy wyciągną do nich pomocną dłoń i odwiodą od decyzji zabicia własnego dziecka.

Ratuj wszystkie nienarodzone dzieci i uproś im łaskę szczęśliwych narodzin.

Ratuj matki, aby nie obciążały swego sumienia tak wielką zbrodnią i obudź w nich szacunek i miłość do każdego poczętego życia. Amen.

duchowaadopcjadziecka.wordpress.com

Powiedziałam życiu „tak”

Portal stopaborcji.pl warszawskiej Fundacji Pro–Prawo do życia zamieścił list kobiety, która nie zgodziła się na aborcję, mimo zaleceń lekarza z powodu wysokiego ryzyka niesprawności dziecka. Co ciekawe, osoba ta nie motywowała swojej decyzji względami religijnymi – określała się jako ateistka, jednak była przekonana, że nie może zabić nienarodzonego dziecka (Red.).

Urodziłam się, wychowałam i mieszkam w Warszawie. Moja rodzina była niewierząca. Urodziłam się w 1969 roku i mając 18 lat zaszłam w ciążę, byłam wtedy w III klasie liceum. To był rok 1988, ówczesne prawodawstwo dopuszczało aborcję na życzenie. Przede mną, uczennicą, młodą dziewczyną, stanęło pytanie: co robić? Z ojcem dziecka nie byłam związana ślubem, to był taki „związek partnerski”.

O ciąży dowiedziałam się w trzecim tygodniu, byłam bardzo szczupła i ta „falsolka” dała się wyczuć od razu w badaniu ginekologicznym. Lekarz badając mnie, „pokazał”: to jest twoje dziecko. Co robić, jak żyć, jaką decyzję podjąć? I ja, mając 18 lat, zdecydowałam: urodzę, to jest moje dziecko. Uczyłam się, nie miałam pracy, ale miałam wspierającą rodzinę. Zdecydowałam na tak.

W końcu trzeciego miesiąca ciąży ciężko zachorowałam na ospę. Wizyta u ginekologa i dwa skierowania: na oddział zakaźny do szpitala i na wywołanie poronienia, bo na chirurgiczną aborcję już za późno. Do szpitala zakaźnego nie poszłam, a skierowanie na ginekologię podałam. Skoro zdecydowałam się na urodzenie dziecka, to znaczy, że na każde dziecko się zdecydowałam. Miałam 18 lat, byłam w ciąży, nie miałam męża, chodziłam do liceum, miałam matkę i rodzinę, i wizję urodzenia dziecka głęboko niesprawnego, bo ospa powoduje zmiany neurologiczne u płodu. To nie były czasy badań usg. Przez cały czas ciąży przygotowywałam się na przyjęcie tego dziecka: sprawnego? niesprawnego? zdrowego? uszkodzonego?

Poród w szpitalu na Wołoskiej, rygory ówczesne, był rok 1988. Dziecko zdrowe!

Samotnie wychowałam córkę, o czasie zdałam maturę (z dobrymi wynikami), zdałam na studia na Uniwersytecie Warszawskim i skończyłam je w terminie. Nigdy nie wyszłam za mąż, nie byłam nigdy więcej w ciąży.

Dziś mam 26-letnią córkę – Olę i jestem babcią dwóch wspaniałych wnuków: Piotrkę (4 lata) i Staśkę (1 rok). Moja córka skończyła dobre elitarnie liceum, ale nie wybrała drogi naukowej czy artystycznej. Ma męża, pobrali się w 2010 r., ochrztili obu chłopców, w zeszłym roku wzięli ślub kościelny. Teraz cieszą się, mogąc przyjmować Komunię Świętą.

Napisałam do Państwa, bo byłam ogromnie wzburzona wydarzeniami w Sejmie we wrześniu ubiegłego roku i postawą niektórych posłów w sprawie aborcji niepełnosprawnych dzieci. Ja decyzję podejmowałam jako osoba niewierząca. Nawrócenie przyszło dużo później i w zupełnie innych okolicznościach. Ale dzięki temu nawróceniu i głębokiej wierze teraz wiem, że to Duch Święty działał w sposób dla mnie nieodkryty. Ja o swoim życiu decydowałam, myśląc: skoro jestem w ciąży, to „muszę” urodzić, to jest jedyna droga, bo nie wolno zabijać innego człowieka (tak myślałam jako osoba niewierząca). Kiedy wydano wyrok na moją córkę, to ja powiedziałam temu życiu: TAK. Bez względu na okoliczności. I ja się tego trzymam.

Mój przykład pokazuje, że nie każda osoba niewierząca jest zwolennikiem aborcji. Oczywiście, wiara i ufność Panu Bogu bardzo pomaga, ale choć trudniej jest tym niewierzącym obronić swoje zdanie, wielu z nich nie akceptuje zabijania innych ludzi.

JOANNA

Przekaz **1%** podatku
na leczenie

MAI WIKTORII KLUCZNIK

(wnuczki p. Teresy Przewoźny,
polonistki, b. dyrektor SP 3)

KRS: 0000037904

**Cel szczegółowy 1%
MAJA WIKTORIA KLUCZNIK 9949**

Przekaz **1%** podatku

**FUNDACJA
Wrocławskie
Hospicjum
dla Dzieci**

www.hospicjum.wroc.pl

KRS: 0000287982

**Towarzystwo Pomocy
im. św. Brata Alberta**

Koło Wrocławskie

KRS 0000298714

Konsekracja życia każdego wiernego

Posynodalna adhortacja apostolska *Vita consecrata* o życiu konsekrowanym i jego misji w Kościele i w świecie, ogłoszona 25 marca 1996 r. przez Ojca Świętego Jana Pawła II, zawiera owoce obrad synodu i ukazuje wielkie dzieła, jakich Bóg pragnie dokonywać i dziś przez osoby konsekrowane. Prezentujemy fragment adhortacji (dwa punkty z liczącego 112 punktów tekstu), który wskazuje również na świętość życia codziennego całego Ludu Bożego (Red.).

Świadczyć o Ewangelii Błogosławieństw

Życie konsekrowane spełnia szczególne zadanie: podtrzymuje w ochrzczonych świadomość podstawowych wartości Ewangelii, dając „wspaniałe i zaszczytne świadectwo temu, iż świat nie może się przemienić i ofiarować się Bogu bez ducha ewangelicznych Błogosławieństw” (*Lumen gentium*, nr 31). W ten sposób życie konsekrowane nieustannie przypomina Ludowi Bożemu o potrzebie odpowiadania świętości życia na miłość Bożą, rozlaną w sercach przez Ducha Świętego (por. Rz 5, 5), i wyrażania swoim postępowaniem sakramentalnej konsekracji, dokonanej przez Boga w chrzcie, bierzmowaniu lub w sakramencie święceń. Trzeba bowiem, aby świętość udzielona w sakramentach prowadziła do świętości życia codziennego.

Życie konsekrowane przez samo swoje istnienie w Kościele służy konsekracji życia każdego wiernego – świeckiego i duchownego. Z drugiej strony nie należy zapominać, że również samym osobom konsekrowanym świadectwo innych powołań pomaga w pełnym przeżywaniu ich udziału w tajemnicy Chrystusa i Kościoła w jej wielorakich wymiarach. Dzięki temu wzajemnemu wzbogaceniu życie konsekrowane może wymowniej i skuteczniej spełniać swoją misję:

wpatrzone w wizję przyszłego pokoju, wskazuje innym braciom i siostram cel, jakim jest ostateczna szczęśliwość w bliskości Boga.

Żywy obraz Kościoła-Oblubienicy

Szczególne znaczenie ma w życiu konsekrowanym wymiar oblubieńczy: ukazuje on, że Kościół powinien od dawać się w pełni i wyłącznie swemu Oblubieńcowi, od którego otrzymuje wszelkie dobro. W tym wymiarze oblubieńczym, właściwym dla całego życia konsekrowanego, zwłaszcza kobieta odnajduje swą tożsamość, odkrywając tu jak gdyby szczególny walor swej relacji z Chrystusem.

Głębką wymowę ma na tym tle tekst nowotestamentowy, który ukazuje Maryję i Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w modlitewnym oczekiwaniu na Ducha Świętego (por. Dz 1, 13–14). Możemy tu dostrzec żywy obraz Kościoła-Oblubienicy, uważnie śledzącej znaki, jakie daje jej Oblubieniec, i gotowej na przyjęcie Jego daru. U Piotra i innych Apostołów

wyrażnie widoczny jest zwłaszcza wymiar płodności, wyrażający się w posłudze kościelnej, która staje się narzędziem Ducha i przyczynia do rodzenia nowych dzieci poprzez głoszenie Słowa, sprawowanie sakramentów i troskę pasterską. U Maryi szczególnie żywy jest wymiar oblubieńczej otwartości na przyjęcie Bożego życia, dzięki której może ono owocować w łonie Kościoła, otoczone jego niepodzielną dziewiczą miłością.

Życie konsekrowane najczęściej bierze przykład z osoby Maryi, dziewiczej Oblubienicy. Z tej dziewiczej miłości wypływa niezwykła płodność, która wspomaga narodziny i wzrost Bożego życia w sercach. Wzorem Maryi, nowej Ewy, osoba konsekrowana wyraża swą duchową płodność przez otwarcie się na przyjęcie Słowa, aby swoim bezwarunkowym poświęceniem i żywym świadectwem przyczynić się do ustanowienia nowej ludzkości.

Tak więc Kościół objawia w pełni swoje macierzyństwo zarówno przez to, że przekazuje Boże działanie, co jest misją powierzoną Piotrowi, jak i przez odpowiedzialne przyjmowanie

Bożego daru, czego przykładem jest Maryja. Ze swej strony lud chrześcijański znajduje w posłudze święceń środki zbawienia, a w życiu konsekrowanym zachętę, aby na zbawienie odpowiadać pełną miłością poprzez różnorakie formy diakonii.

Siostry benedyktyнки z Jarosławia

JAN PAWEŁ II

Rozwiedzeni, którzy zawarli nowy związek

Wobec aktualnych debat o miejscu w Kościele dla osób rozwiedzionych warto przypomnieć punkt 84 posynodalnej adhortacji Jana Pawła II *Familiaris consortio* [Wspólnota rodzinna] o zadaniach rodziny chrześcijańskiej w świecie, ogłoszonej 22 listopada 1981 r. (Red.)

Codienne doświadczenie pokazuje, niestety, że ten, kto wnosi sprawę o rozwód, zamierza wejść w ponowny związek, oczywiście bez katolickiego ślubu kościelnego. Z uwagi na to, że rozwody są plagą, która na równi z innymi dotyka w coraz większym stopniu także środowiska katolickie, problem ten winien być potraktowany jako naglący. Zagadnieniem tym zajęli się wprost Ojcowie Synodu. Kościół bowiem ustanowiony dla doprowadzenia wszystkich ludzi, a zwłaszcza ochrzczonych, do zbawienia, nie może pozostawić swemu losowi tych, którzy – już połączeni sakramentalną więzią małżeńską – próbowali zawrzeć nowe małżeństwo. Będzie też niestrudzenie podejmował wysiłki, by oddać im do dyspozycji posiadane przez siebie środki zbawienia.

Niech wiedzą duszpasterze, że dla miłości prawdy mają obowiązek właściwego rozeznania sytuacji. Zachodzi bowiem różnica pomiędzy tymi, którzy szczerze usiłowali ocalić pierwsze małżeństwo i zostali całkiem niesprawiedliwie porzuceni, a tymi, którzy z własnej, ciężkiej winy zniszczyli ważne kanonicznie małżeństwo. Są wreszcie tacy, którzy zawarli nowy związek ze względu na wychowanie dzieci, często w sumieniu subiektywnie pewni, że poprzednie małżeństwo, zniszczone w sposób nieodwracalny, nigdy nie było ważne.

Razem z Synodem wzywam gorąco pasterzy i całą wspólnotę wiernych do okazania pomocy rozwiedzionym, do podejmowania z troskliwą miłością starań o to, by nie czuli się oni odłączeni od Kościoła, skoro mogą, owszem, jako

ochrzczeni, powinni uczestniczyć w jego życiu. Niech będą zachęceni do słuchania słowa Bożego, do uczęszczania na Mszę świętą, do wytrwania w modlitwie, do pomnażania dzieł miłości oraz inicjatyw wspólnoty na rzecz sprawiedliwości, do wychowywania dzieci w wierze chrześcijańskiej, do pielęgnowania ducha

Tablice Dekalogu na Ziemi Świętokrzyskiej

i czynów pokutnych, ażeby w ten sposób z dnia na dzień wyprasali sobie u Boga łaskę. Niech Kościół modli się za nich, niech im dodaje odwagi, niech okaże się miłosierną matką, podtrzymując ich w wierze i nadziei.

Kościół jednak na nowo potwierdza swoją praktykę, opartą na Piśmie Świętym, niedopuszczania do komunii eucharystycznej rozwiedzionych, którzy zawarli ponowny związek małżeński. Nie mogą być dopuszczeni do komunii świętej od chwili, gdy ich stan i sposób życia obiektywnie zaprzeczają tej więzi miłości między Chrystusem i Kościołem, którą wyraża i urzeczywistnia Eucharystia. Jest poza tym inny szczególny motyw duszpasterski: dopuszczenie ich do Eucharystii wprowadzałoby wiernych w błąd lub powodowałoby zamęt co do nauki Kościoła

o nierozzerwalności małżeństwa.

Pojednanie w sakramencie pokuty – które otworzyłoby drogę do komunii eucharystycznej – może być dostępne jedynie dla tych, którzy żałując, że naruszyli znak Przymierza i wierności Chrystusowi, są szczerze gotowi na taką formę życia, która nie stoi w sprzeczności z nierozzerwalnością małżeństwa. Oznacza to konkretnie, że gdy mężczyzna i kobieta, którzy dla ważnych powodów – jak na przykład wychowanie dzieci – nie mogą uczynić zadość obowiązkowi rozstania się, postanawiają żyć w pełnej wstrzeźliwości, czyli powstrzymać się od aktów, które przysługują jedynie małżonkom.

Podobnie szacunek należy sakramentowi małżeństwa, samym małżonkom i ich krewnym, a także wspólnocie wiernych, zabrania każdemu duszpasterzowi, z jakiegokolwiek motywu lub dla jakiegokolwiek racji, także duszpasterskiej, dokonania na rzecz rozwiedzionych, zawierających nowe małżeństwo, jakiegokolwiek aktu kościelnego czy jakiejś ceremonii. Sprawiałoby

to bowiem wrażenie obrzędu nowego, ważnego sakramentalnie ślubu i w konsekwencji mogłoby wprowadzać w błąd co do nierozzerwalności ważnie zawartego małżeństwa.

Postępując w ten sposób, Kościół wyznaje swoją wierność Chrystusowi i Jego prawdzie; jednocześnie kieruje się uczuciem macierzyńskim wobec swoich dzieci, zwłaszcza tych, które zostały opuszczone bez ich winy przez prawowitego współmałżonka.

Kościół z ufnością wierzy, że ci nawet, którzy oddalili się od przykazania pańskiego i do tej pory żyją w takim stanie, mogą otrzymać od Boga łaskę nawrócenia i zbawienia, jeżeli wytrwają w modlitwie, pokucie i miłości.

JAN PAWEŁ II

Nie możemy być letni

Mam 18 lat, dwóch starszych braci i rodzinę, która od samego momentu mego poczęcia z utęsknieniem czekała na moje narodzenie. Odkąd sięgam pamięcią, zawsze czułem rodzinną miłość i obecność Boga w życiu rodziny, czułem, że jest On dla nas Kimś wyjątkowym, jakby kolejnym członkiem rodziny; Kimś, dzięki komu ta atmosfera miłości i utęsknienia jest możliwa; Kimś, kto sprawia, że nasza rodzina jest właśnie taka, a nie inna.

Dzięki Wspólnocie „Umiłowany i umiłowana”, do której od wielu lat należą moi rodzice, Bóg nigdy nie był dla mnie czymś odświętnym, czymś, co pozostaje tylko w granicy rodziny, mojego domu, ale życiem codziennym w każdym miejscu na świecie. Od małego brałem udział w życiu Wspólnoty, wyjeżdżałem z rodzicami na rekolekcje.

Pierwsze zetknięcie z innym duchem niż ten, którego wyniosłem z domu, nastąpiło w szkole podstawowej. Było to oczywiste przy spotkaniu takiej ilości nowych osób z różnych środowisk. Może jeszcze zbyt młodych, by przedstawiać swoje własne wartości, ale przejawy ich reprezentowania były już z pewnością widoczne. Lubilem rozmawiać o wierze z kolegami i koleżankami często wierzącymi w inny sposób albo wyznającymi inną wiarę. Lubilem zadawać pytania o ich przekonania i wiarę. Ciekawiło mnie, jak oni w swoich rodzinach odczuwają Boga. Wiadome było, że część z nich pozostawiała swoją wiarę w kościele lub na katechezie.

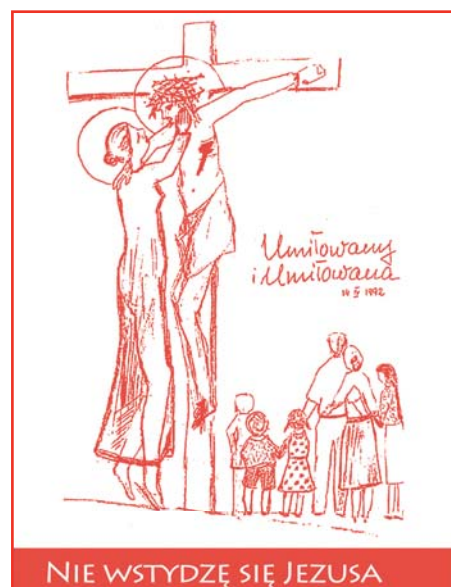
Raz w stołówce podczas przerwy śniadaniowej siedziałem przy stole w większym gronie kolegów. Przeżegnałem się przed jedzeniem, jak zawsze to robiłem, nie tylko w domu. Moi koledzy najwyraźniej się zdziwili, jeden z nich mnie zapytał: „Czemu się przeżegnałeś?”. Odpowiedziałem, że w ten sposób dziękuję Bogu za dar, jakim jest ten posiłek, za to, że nie chodzę głodny, że mam co jeść. Po chwili kolega postawił kolejne pytanie: „To nie powinieneś podziękować bardziej

rodzicom za ich trud, że opłacili ci obiady w szkole? Albo kucharkom za to, że tu pracują i gotują?”. Pytanie najwyraźniej spotkało się z aprobatą pozostałych przy stole. Odpowiedziałem: „No tak, ale to tylko dzięki Bogu rodzice mają pracę, stołówka jest otwarta, składniki obiadu mogły urosnąć na polu, a kucharka mogła wstać rano, by obiad ugotować. Od Boga wszystko pochodzi i od Niego wszystko zależy”. Po chwili milczenia jeszcze dodałem: „A rodzicom i tak dziękuję codziennie za to, co dla mnie robią, za ich wysiłek w pracy, za to, że dali mi życie”.

Nigdy nie przejmowałem się tym, co pomyślą o mnie inni w takich sytuacjach. Miałem paru przyjaciół, którzy podzielali

FOT. ALBUM BARTKA CHMIELEWSKIEGO

moje zdanie i przekonania i to mi wystarczyło, a o resztę się nie martwiłem. Może dlatego nie byłem wtedy „duszą towarzystwa”. Nie interesowało mnie, co myślą inni, po prostu nie czułem potrzeby być popularnym czy lubianym. Nie wstydziłem się nigdy mojej wiary ani moich poglądów, czy tego, że jestem aktywnym ministrantem. Dopiero od niedawna odczuwam, jak bardzo takie przywiązanie i obecność Boga owocują w życiu.

Teraz, po kilku latach, kiedy widzę na przestrzeni czasu działalność Boga w moim życiu, Jego kierowanie, jeszcze bardziej czuję powiązanie z Bogiem, jeszcze bardziej czuję, że nie mogę Nim żyć tylko w swoim sercu, zaciszu domu czy kościoła. Wielkim obowiązkiem, ale i darem jest to, że możemy się Bogiem dzielić, świadcząc o Nim naszym codziennym życiem i czuć, że wtedy Bóg jeszcze bardziej nas umacnia.

Nic nie osłabiło mojego zachowania, gdy zostałem uczniem liceum, wręcz nawet pogłębiło się to moje przekonanie. Będąc młodym, można wiele. Czemu więc nie świadczyć więcej o Jezusie?

Nie zapominam o Nim, odmawiając różaniec na ulicy, nie zapominam, jadąc do szkoły i rozważając codzienną Ewangelię. Czasem słyszę w tramwaju, jak inni ukradkiem rozmawiają ze sobą i mówią: „Widzisz tego z Biblią?”. Często słucham piose-

nek religijnych, często je sobie śpiewam. Nawet jak ktoś usłyszy, to co z tego? „Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam?”

Największym źródłem mojego umocnienia w Chrystusie jest od tego roku młodzieżowa wspólnota „Niniwa”, działająca przy naszej parafii. Wiele mi daje poczucie wspólnoty z rówieśnikami, świadomość, że nie jestem jedyny w swojej

drodze z Bogiem, że są inni, którzy podjęli taką samą decyzję. Cotygodniowe spotkania pomagają w utrzymaniu stałej, dobrej więzi z Jezusem, a częste rekolekcje pogłębiają moją wiarę.

Przez doświadczenie dotychczasowego życia dochodzę do wniosku, że wiek, w którym aktualnie jestem, jest najlepszym czasem do świadczenia o Bogu. Nie

trzeba się tego wstydzić ani krępować się tym, a wręcz nie powinniśmy, bo świadcząc o naszej wierze, świadczymy o tym, kim jesteśmy, o miejscu, w którym żyjemy, o świecie, który współtworzymy. Nie możemy być letni, jak mówi Jezus w przypowieści.

BARTEK CHMIELEWSKI

MISJONARZE OBLACI M.N.

Za rok dwusetna rocznica zgromadzenia

W liście do Przyjaciół Misji Oblackich o. Antoni Bochm, prowincjał, zaprosił wszystkich, którym jest bliski charyzmat św. Eugeniusza de Mazenoda, do modlitwy przed 200. rocznicą założenia zgromadzenia, którą będziemy obchodzić 25 stycznia 2016 r. W liście czytamy m.in.:

Przygotowanie do tego wielkiego naszego jubileuszu, jak i potem jego obchody, pragniemy świętować wraz z całą naszą rodziną oblacką, do której zaliczamy na pierwszym miejscu Was, Przyjaciół Misji, dzięki którym jest możliwe prowadzenie działalności misyjnej. W tym miejscu chciałbym Wam bardzo serdecznie podziękować za Waszą pomoc modlitewną, materialną, za to, że tak bardzo wspieracie naszych misjonarzy. Można powiedzieć, że razem prowadzimy działalność misyjną.

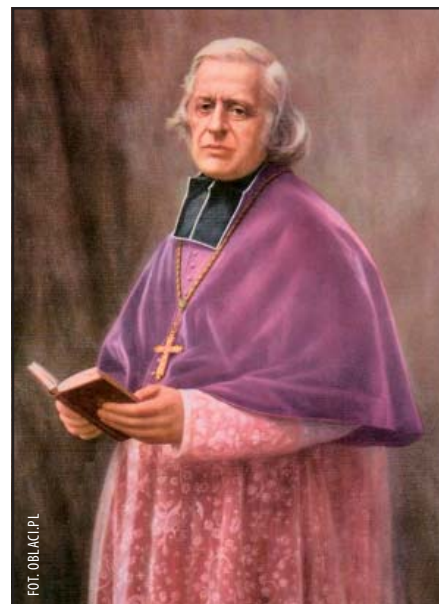
Pragnę Was także zaprosić do wspólnego przygotowania się do 200. rocznicy istnienia naszego Zgromadzenia. Szczególnie proszę Was o modlitwę w intencji naszej rodziny zakonnej i poszczególnych oblatów. Być może jest to też dla Was okazja do głębszego poznania historii i działalności misjonarzy oblatów oraz poznania św. Eugeniusza. Na pewno sposobnością ku temu są różnego rodzaju spotkania, czy w parafiach, w których należycie do grup misyjnych, czy w czasie zjazdów Przyjaciół Misji, czy też w czasie letnich rekolekcji organizowanych dla Przyjaciół Misji.

Z pewnością doskonałą okazją będzie także pielgrzymka organizowana przez ojców z Prokury Misyjnej śladami św. Eugeniusza, na trasie której znajdują się

miedzy innymi Aix-en-Provence, Marsylia (miejsce posługi biskupiej św. Eugeniusza), Ars i wiele innych ciekawych miejsc we Francji i Hiszpanii.

Niech przeżywanie jubileuszu naszego Zgromadzenia będzie dla nas wspólną radością i przyniesie piękne duchowe owoce dla każdego z nas. Pozdrawiam i życzę wielu łask Bożych i opieki Maryi Niepokalanej, naszej Patronki.

O. ANTONI BOCHM OMI – PROWINCJAŁ

PIELGRZYMKA ŚLADAMI ŚW. EUGENIUSZA DE MAZENODA

ARS–AIX-EN-PROVENCE–MARSYLIA–BARCELONA–
AVIGNON–MONTSERRAT–LOURDES–PARAY-LE-MONIAL

02–12.06.2015

Cena 899 zł+440 euro

**Zapisy w kancelarii parafialnej
lub w biurze Alfa-Tur**

**Tel. 71 352 23 19
601 788 190
www.alfa-tur.pl**

Kolejna niedziela hospicyjna za nami

Już po raz dziewiąty, jak zwykle w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, młodzi wolontariusze kwestowali po Mszach św. na rzecz wrocławskich hospicjów. Organizatorzy i uczestnicy akcji pracują społecznie, więc wszystkie zebrane pieniądze trafiają do placówek opieki paliatywno-hospicyjnej i ich chorych.

Słyszając słowo hospicjum, mamy przeważnie na myśli chorych onkologicznych, jednak pod opieką tych placówek są też tzw. pacjenci terminalni, w końcowym stadium choroby nieuleczalnej. W ostatnich chwilach życia są z nimi najbliżsi, a opiekę sprawuje wyspecjalizowany zespół lekarzy, pielęgniarki oraz psycholog. Ich zadanie to przede wszystkim uśmierzanie bólu, łagodzenie objawów choroby, wszechstronna pomoc medyczna i psychologiczna, wsparcie psychiczne i duchowe chorego. Najważniejsze przesłanie każdego hospicjum to zapewnienie godziwego życia u jego schyłku.

Z pewnością nie są to łatwe chwile dla pacjenta i jego rodziny, dlatego ważne jest również wsparcie ze strony wolontariuszy, którzy pomagają przy codziennych czynnościach higienicznych, umilają chorym czas, organizują rodzinne uroczystości. Psycholog i wolontariusz często wspierają dzieci, których rodzice są nieuleczalnie chorzy lub rodziców, których dzieci są w terminalnej fazie choroby. Starają się o uśmiech na twarzy dziecka czy jego rodziców, pomagają im, by wspólny czas, jaki mają jeszcze przed sobą, mogli jak najlepiej wykorzystać.

Choroba to cierpienie, ale to także dodatkowe wydatki dla rodziny, dlatego wolontariusze także kwestują, zbierając fundusze niezbędne do zaspokojenia potrzeb podopiecznych. Pomocy materialnej potrzebuje zarówno chory, jak

i jego najbliżsi. Niedziela hospicyjna jest poświęcona zbieraniu funduszy na pomoc terminalnie chorym, którzy są pod opieką wrocławskiego hospicjum Ojców Bonifratrów na Poświętnem (tzw. hospicjum stacjonarne) oraz hospicjum domowego w ramach Towarzystwa Opieki Paliatywnej im. dr. Jerzego Szkarłata. W hospicjum stacjonarnym pacjenci pozostają pod opieką personelu przez całą dobę. Są to pacjenci, którzy potrzebują specjalistycznego sprzętu i opieki medycznej przez cały dzień.

W hospicjum domowym opieka odbywa się w domu pacjenta. W tych przypadkach nie ma potrzeby stosowania specjalistycznego sprzętu dla podtrzymywania życia. Lekarz i pielęgniarka oraz wolontariusze wspierają chorego doraźnie.

Gimnazjaliści z Popowic od kilku lat współpracują z wrocławskimi hospicjami i corocznie biorą udział w kweście na rzecz tych placówek podczas niedzieli hospicyjnej w wielu parafiach w naszym mieście. W tym roku wolontariusze

z Gimnazjum nr 1 kwestowali w parafii pw. św. Jadwigi, gdzie zebrali 4282 zł, NMP Królowej Pokoju – 4113 zł, NMP Różańcowej – 3442 zł, Miłosierdzia Bożego – 3327 zł, Macierzyństwa NMP – 2489 zł,

św. Agnieszki – 2038 zł, św. Wawrzyńca – 2024 zł, św. Andrzeja Apostoła – 1982 zł, Najświętszego Imienia Jezus – 1192 zł. W całym Wrocławiu zebrano 153 045,94 zł.

Zbiórka na rzecz hospicjów, jak co roku, spotkała się z bardzo dobrym przyjęciem ze strony naszych parafian, którzy dziękowali młodym

wolontariuszom za to, że są i ofiarują swój czas na kwestowanie. Słowa podziękowania należy również skierować także do wszystkich, którzy chcą wspierać hospicja swoim datkiem. Często, żeby pomóc, trzeba mieć środki finansowe, dlatego składamy serdeczne Bóg zapłać wszystkim darczyńcom!

BOŻENA DRAB

PODZIĘKOWANIE

Z całego serca dziękuję wszystkim, którzy modlitewnie wspierają w ciężkiej chorobie mego męża, modlą się za jego lekarzy i całą moją rodzinę. Bóg zapłać za wszelkie dobro!

Barbara Masłyka

Kwesta w parafii pw. św. Wawrzyńca

Wszyscy jesteśmy gospodarzami ŚDM

Kochani Parafianie, Światowe Dni Młodzieży, które odbędą się od 25 do 31 lipca 2016 roku w Krakowie, zgromadzą młodzież z całego świata na modlitwie z papieżem Franciszkiem. To ważne wydarzenie duchowe poprzedzać będą Dni w Diecezjach. Czas od 20 do 25 lipca 2016 roku, czyli tydzień poprzedzający główne celebracje ŚDM, młodzi spędzą w diecezjach całej Polski, w tym również na terenie naszej archidiecezji i parafii.

Wyjątkowym przeżyciem dla uczestników Światowych Dni Młodzieży jest możliwość zakwaterowania u rodzin. Dzięki temu mamy możliwość nawiązania bliższych relacji, wzajemnego poznania się i dzielenia swoją wiarą. Przygotowując to wydarzenie, zwracamy się więc z prośbą do rodzin naszej parafii, by okazały gościnność i na czas Oblackich Światowych Dni Młodzieży otworzyły swoje domy i zechciały przyjąć młodzież z parafii prowadzonych przez Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej na całym świecie.

Rodzina przyjmująca młodych zapewnia nieodpłatnie miejsce do spania (łóżko, tapczan lub materac) bez po-

ścieli (uczestnicy posiadają śpiwory), dostęp do łazienki oraz śniadanie. Niektóre punkty programu (modlitwy, adoracje) będą kończyć się w późnych godzinach wieczornych, dlatego miejsce noclegu musi być wtedy dostępne. Zdecydowana większość pielgrzymów będzie w naszej parafii po raz pierwszy, dlatego ważne jest, abyśmy pomogli w dotarciu do miejsc zakwaterowania w parafii.

Rodziny, które chciałyby przyjąć do siebie młodzież, prosimy o wycięcie i wypełnienie ankiety. Zdajemy sobie sprawę, że jest to około roku wcześniej. Prosimy jednak bardzo o wstępną deklarację już teraz. Pozwoli to nam

właściwie oszacować możliwości przyjęcia młodych. Na początku przyszłego roku będziemy weryfikować wszystkie ankiety i potwierdzać zgodę na przyjęcie młodych. Obecnie mamy zgłoszenia na przyjęcie tylko 128 osób, a gości będziemy około 2000. Zachęcamy do włączenia się w dzieło, jakie powierzył nam papież Franciszek!

Po wszelkie dodatkowe informacje można zgłaszać się do mnie lub do Parafialnego Centrum Światowych Dni Młodzieży. Przygotowania do ŚDM dla młodych w naszej parafii odbywają się w piątki o godz. 19.00 w sali nr 6. Zapraszamy wszystkich młodych na spotkania.

Wypełnione ankiety można składać w zakrystii, biurze parafialnym lub wrzucając do przygotowanej urny, stojącej przy głównym wyjściu z kościoła. Bóg zapłać za otwartość i wszystkie napływające zgłoszenia. Szczęść Boże!

O. ANDRZEJ ALBINIAK OMI

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY KRAKÓW 2016 DNI W DIECEZJACH – OBLACKIE ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY 20–25.07.2016 r. Parafia NMP Królowej Pokoju Wrocław–Popowice

PARAFIA				
IMIĘ I NAZWISKO				
ULICA				
NR DOMU		NR LOKALU		
MIEJSCOWOŚĆ				
TELEFON				
E-MAIL				
MOŻLIWOŚĆ PRZYJĘCIA	☐ 2 osób	☐ 3 osób	☐ 4 osób	☐ inne
SUGEROWANY JĘZYK/JĘZYKI				

Nowoczesna szkoła serdecznie zaprasza

Zespół Szkół nr 1
ul. Słubicka 29/33
53-615 Wrocław

www.zs1.wroc.pl

Technikum nr 1

- technik optyk (współpraca z WPPT PWR)
- technik informatyk
- technik technologii odzieży
- technik organizacji reklamy
- technik handlowiec

ZSZ nr 10

- zawód: sprzedawca
- zawód: krawiec

Szkoła Policealna nr 16

- opiekunka środowiskowa
- asystent osoby niepełnosprawnej
- technik optyk

Wymagania dla osób przyjmujących uczestników Oblackich Światowych Dni Młodzieży:

1. Zapewnienie miejsc do spania (łóżko, tapczan, materac, łóżko polowe) bez pościeli (uczestnicy będą mieli śpiwory) w ilości zgodnej z zaznaczoną wyżej liczbą osób, a także dostępu do łazienki.
2. Zapewnienie dostępu do mieszkania w godzinach zgodnych z programem (będą to godziny wieczorne).
3. Przygotowanie śniadania każdego dnia dla ilości osób zgodnej z zaznaczoną wyżej liczbą osób.
4. Pomoc w dotarciu do parafii na spotkania oraz inna pomoc, potrzebna uczestnikom.

Nazwisko i imię osoby zgłaszającej:

.....

Zgłaszam gotowość przyjęcia uczestników Oblackich Światowych Dni Młodzieży, organizowanych przez Polską Prowincję Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej oraz parafię pw. NMP Królowej Pokoju we Wrocławiu, na podanych wyżej warunkach, bez domagania się zapłaty za to świadczenie zarówno od organizatorów, jak i uczestników.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych dla celów organizacji Oblackich Światowych Dni Młodzieży zgodnie z art. 23, 24 i 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

Data: Czytelny podpis:

Ostatki z „Jonaszem” w katowickim Spodku

W przeddzień rozpoczęcia Wielkiego Postu z parkingu przed kościołem wyruszył do Katowic autokar z naszymi parafianami. W grupie przeważali Niniwici oraz młodzież, ale nie zabrakło również „dojrzałych” parafian. Wszyscy, pod opieką Ojca Andrzeja, jechaliśmy do katowickiego Spodka na musical „Jonasz”.

W Katowicach spotkaliśmy obłackie grupy parafialne z Lublińca, Ławy, Kędzierzyna-Koźla, Katowic oraz z różnych innych parafii śląskich. Spodek wypełniony był po brzegi.

„Jonasz” to musical wystawiony przez gliwicki Teatr A z okazji jubileuszu dziesięciolecia Duszpasterstwa Młodzieży Niniwa, opowiadający o dziejach starotestamentowego proroka, który otrzymał od Boga misję głoszenia nawrócenia w grzesznej Niniwie. W przedstawieniu wykorzystano statek, wielką rybę, a w nawiązaniu do współczesności – czekoladki, kartę kredytową oraz

rower – rekwizyt kojarzony z obłacką grupą Niniwa Team.

Muzyka łącząca kulturę żydowską z rockiem i popem, choreografia, dialogi i żarty stworzyły spektakl, który skłania do refleksji o Bożym Miłosierdziu. W przedstawieniu wystąpiło ponad 150 osób, artyści z Teatru A, wokaliści i aktorzy-amatorzy z obłackiej Niniwy.

Kończąc spektakl pieśń „Shalom, shalom” przeniosła nas do Nowego Testamentu. Na scenie pojawił się krzyż Światowych Dni Młodzieży, przy którym o. Bartosz Madejski OMI i o. Tomasz Maniura OMI wraz z młodzieżą opo-

wiadającą o problemach i radościach związanych z wiarą, prowadzili modlitwę uwielbienia.

Wieczór zakończył radosny i żywiołowy koncert ks. Jakuba Bartczaka z Wrocławia – najlepszego księdza rapera, który porwał do zabawy całą publiczność katowickiego Spodka.

Pamiątką wyjazdu jest worek pokutny, otrzymany w Spodku, nawiązujący do głównej sceny musicalu – zaożenia worków pokutnych przez mieszkańców Niniwy. Jest to woreczek, w którym można schować telefon, by jeszcze bardziej wyciszyć się w czasie Wielkiego Postu.

Późnym wieczorem, a właściwie w nocy, zadowoleni, uduchowieni i z myślami krążącymi wokół wezwania do nawrócenia powróciliśmy do naszych domów.

WOJTEK

Wyjątkowy prezent!

Już teraz zamiast kolejnej paczki słodczy albo gry komputerowej możesz sprawić sobie wartościową grę planszową dla całej rodziny! Grę, w której poznasz Pana Boga i dzięki której zadbasz o dobry czas wśród najbliższych.

Marzysz, by po śniadaniu wielkanocnym wszyscy domownicy nie rozeszli się do swoich pokoi grać na Play Station lub klikać na Fejsie?

Gra planszowa „Jonasz. Wstań i idź do Niniwy!” to pierwsza na rynku obłacka gra planszowa! Rozłóż na stole planszówkę i ewangelizuj Niniwę. Ale jak? Grając w Jonasa, podróżujesz po kilku kręgach na planszy, przeżywasz ciekawe przygody i sytuacje zawarte w losowanych kartach. Zbierasz punkty Ewangelizatora i rozwijasz swoją postać. Wy-

grywa ta osoba, która dojdzie najszybciej do metropolii, znajdującej się w centrum planszy. Jednak nie jest to proste! Po drodze czyha sporo niespodzianek! Gra jest

osadzona w kontekście historii biblijnego proroka Jonasa i założeń Obłackiego Duszpasterstwa NINIWA.

Gra jest przeznaczona dla 2–5 graczy w wieku od 10 lat, a szacowany czas rozgrywki wynosi ok. 60 minut. Grę można kupić w Centrum Formacji NINIWA w Kokotku a także za pośrednictwem strony niniwa.com. Cena: 50 zł + koszt wysyłki.

WWW.NINIWA.COM

Niniwici zapraszają do Niniwy

Niniwici – tak o sobie mówimy. Jesteśmy grupą młodych, którzy raz w tygodniu spotykają się na modlitwie, przy herbacie i zabawie. Nasza wspólnota Niniwa zawdzięcza swoją nazwę starożytnemu miastu, do którego został wezwany prorok Jonasz, aby ostrzec mieszkańców o nadchodzącej zagładzie. Mieszkańców mogło uratować jedynie okazanie przez nich skruchy.

Dobrze się bawimy, zacieśniając relacje z Panem Bogiem. Czyż to nie jest dobre połączenie? Jesteśmy grupą młodzieżową, która jest jednym z „punktów” w całej Polsce. Niniwa to ogólnopolskie duszpasterstwo młodzieży działające w parafiach Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Dwa razy w roku mamy zjazdy naszej wspólnoty: w Kokotku k. Lublińca i w wybranym mieście. Latem spotykamy się na Festiwalu Życia w Kodniu (przy granicy z Białorusią).

Nasze spotkania to wspólna modlitwa, ale również dyskusje na różne tematy. Pełni radości wychodzimy razem: a to na lodowisko, a to na pyszną pizzę, czasem do kina i na różne inne rozrywki. Staramy się, by centrum naszej wspólnoty stanowił Bóg, z którym spotykamy się w adoracji Najświętszego Sakramentu i we Mszy św. Pełni miłości do Boga staramy się dzielić naszą wiarą, najlepiej jak potrafimy.

Nasza wspólnota będzie także gospodarzem Oblackich Światowych Dni Młodzieży w 2016 r. Razem przygotowujemy się do wielkiego spotkania z młodymi całego świata w Krakowie. Chciałbyś pojechać do Krakowa? Chciałbyś włączyć się w organizację tego wielkiego przedsięwzięcia?

Przekaż **1% podatku** na
Oblackie Duszpasterstwo
Młodzieży „NINIWA”

KRS: 0000309499

Cel szczegółowy 1%
NINIWA

www.niniwa.org

Przyjdź! Zapewnimy profesjonalne przygotowanie, dzięki któremu będziesz mógł w pełni uczestniczyć w tych pięknych dniach!

Mamy nadzieję, że zachęciłyśmy Cię do włączenia się do naszej wspólnoty! Czekamy na ciebie!

Zapraszamy na spotkania wspólnoty młodzieżowej NINIWA w każdy piątek o godz. 19.00 w sali nr 6. Do zobaczenia!

ALINA I ADA

Ojciec Tomasz Maniura OMI

Drogie Dzieci!

FOT. ANDRZEJ MINTA

Wielki Post dobiega końca. Zbliżają się wydarzenia Męki Pańskiej i wielkie zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią. Przed nami jeszcze rekolekcje, na które bardzo serdecznie zapraszam Was, drogie Dzieci. Zakończymy je wspólnie Mszą św. 25 marca o godz. 8.00. Niech to będzie czas, kiedy zbliżymy się do Pana Jezusa.

Chcę Wam złożyć serdeczne życzenia z okazji Świąt Wielkanocnych. Kochajcie Pana Jezusa i dziękujcie Mu każdego wieczoru za to, że oddał za Was życie i zmartwychwstał. Pozdrawiam Was bardzo serdecznie. Rozwiążcie kolejny konkurs; jak zwykle czekają ciekawe nagrody.

O. BARTEK OMI

DROGA DO NIEBA (5)

W XXI wieku rzadko spotykamy się z sytuacją, gdy ktoś nieznajomy puka do naszego domu i chce się zatrzymać. Gości miewamy od czasu do czasu, zapowiedzianych i niezapowiedzianych, mile i nie-mile widzianych. Warto zapytać siebie, czy mój dom jest otwarty dla wszystkich, czy tylko dla niektórych?

Chciałbym się zatrzymać przy kolejnym uczynku: podróżnych w dom przyjąć.

Pan Jezus był gościem u wielu osób. Nie siedział zamknięty w swoim domu, ale spotykał się z ludźmi: bogatymi i biednymi, przyjaźnie i mniej przyjaźnie do Niego nastawionymi. Swoją obecnością wnosił wiele dobra.

Lubi On też bardzo odwiedzać dom, którym jest nasze serce. Podczas Eucharystii możemy Go zawsze zapraszać i spotykać się z Nim.

Pamiętajmy, nie możemy tylko ograniczyć się do miłowania tych, od których otrzymujemy jakieś dobro, ale, na wzór Chrystusa, jesteśmy wezwani do tego, aby otworzyć swoje serce dla wszystkich, nawet wrogów.

POMYŚL

Wszyscy jesteśmy wezwani do służby mniejszym. Możemy to uczynić, gdy nie będziemy wyrzucać ze swojego serca i otoczenia tych, którzy z jakichś błahych powodów podobają się nam mniej niż inni. Wszyscy potrzebują naszej miłości:

- Czy pomożemy im zatrzymać się przy nas?
- Czy nakarmimy ich wartościowym słowem?
- Czy nabiorą przy nas sił do dalszego życia?
- Czy będziemy dla nich drogowskazem, który wskaże odpowiedni kierunek?

PAMIĘTAJ

Bardzo ważne jest, by umieć przyjąć kogoś do swojego domu, ale jeszcze ważniejsze, by przyjąć kogoś do swojego serca.

Modlitwa bł. Matki Teresy z Kalkuty

Panie, otwórz nasze uszy, abyśmy usłyszeli płacz i wołanie głodnych, zmarzniętych, przerażonych i zgnębionych.

FOT. INTERNET

Nick: bł. Matka Teresa

Pracuje w: Królestwo Niebieskie

Mieszka w: Niebo

Rok urodzenia: 1910

Miejsce urodzenia: Macedonia

Rok narodzin dla nieba: 1997

Zainteresowania: Pomoc ubogim i potrzebującym w slumsach Kalkuty w Indiach.

Najwspanialsze chwile w życiu: Gdy podczas rozmowy z ubogim zobaczyłam w nim Chrystusa mówiącego mi: „Jestem głodny”. Odkryłam swoje powołanie, by troszczyć się o chorych i biednych.

O sobie: Kocham dzieci, szczególnie chcę pomagać tym, którym grozi śmierć. Miejsce w moim sercu znajdują trędowaci, chorzy, starsi, umierający. Kocham pokój i pragnę wprowadzać go w sercu każdego człowieka.

Serce włóczykija

Jeden lubi dom, fotel, ciepły kąt, a drugi – wędrowanie pod chmurnym czy bezchmurnym dachem nieba. Szymon nie znośił siedzieć przed telewizorem czy komputerem. Z tatą albo bez, wędrował i robił zdjęcia przydrożnym kapliczkom, bo przyśniło mu się i zamarzyło, że będzie wędrownym misjonarzem. Właśnie zrobił zdjęcie zupełnie zniszczonej kapliczki. Podniósł z ziemi mały, okrągły obrazek z twarzą Pana Jezusa, oczyścił go i zawiesił sobie na szyi. Czuł się jak mały apostoł.

Zobaczył nagle, że wielka burzowa chmura zbliża się nad wieś, przez którą szedł. Błysnęło się, uderzył jeden piorun, drugi. Trzeba było się schronić w jakimś domu. Zapukał do pierwszej chaty i powiedział: „Szczęść Boże! Czy przyjmiecie mnie z Panem Jezusem?”. Ktoś spojrział na niego, na obrazek, popukał się w głowę i zamknął drzwi. Tak samo było w drugim, w trzecim,

w czwartym domu. Deszcz lał się strumieniami, pioruny huczały, a Szymon na-

dał pukał. Nikt go nie wpuścił. Może myśleli, że jest wariatem? A może nie lubili Pana Jezusa?

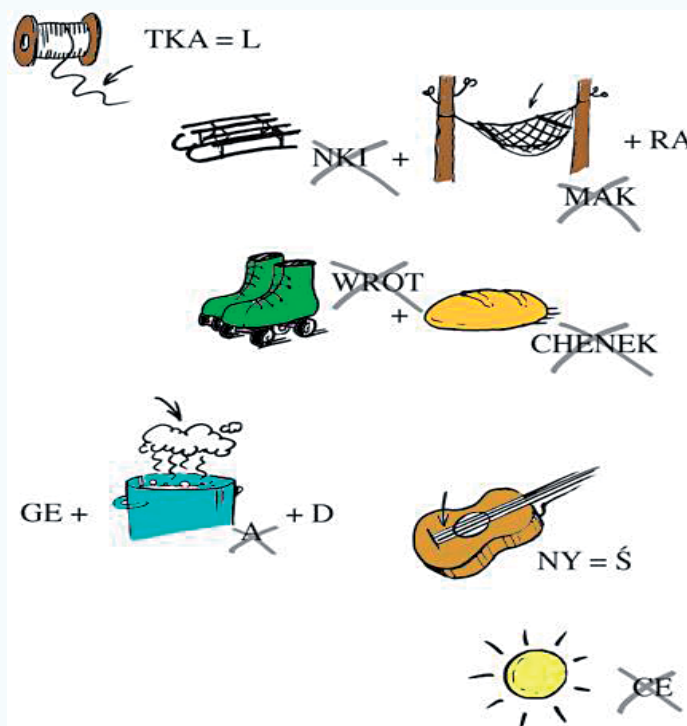
Gdy piorun rozdarł drzewo niedaleko, nagle z jakiegoś domu wybiegła pani podobna do... Mamusi Mumin-ka. – „Chodź tu, szybko!” – zawołała i narzuciła na Szymona pelerynę. – „Jestem z Panem Jezusem” – usłyszała. „To dobrze, że w końcu ktoś przyszedł z niebem w sercu” – powiedziała. Kiedy Szymek osuszył się i najadł, stanął przy oknie z zapaloną świecą – gromnicą i zobaczył nad krzyżem przydrożnym śliczną tęczę. – „Zostawię wam tego Pana Jezusa na obrazku – powiedział – będzie Mu tu dobrze, jak w domu Muminków. Ja idę dalej, zrobić zdjęcie tego nieba nad krzyżem”.

„O UCZYNIKACH MIŁOŚCI”,
WYD. ŚWIĘTY WOJCIECH 2010, S. 229

KONKURS „POZNAJ AFRYKĘ”

1. Najdłuższa rzeka w Afryce? (6671 km)
2. Największa pustynia?
3. Najwyższy szczyt? (5895 m n.p.m.)
4. Najszybsze zwierzę?
5. Największy ptak?
6. Największe zwierzę lądowe?

Odpowiedzi na pytania (rozwiązanie rebusów) proszę przynieść do 12 kwietnia do zakrystii lub osobiście do o. Bartka lub wysłać na adres e-mail: cytrycki@gmail.com. Losowanie nagród odbędzie się 12 kwietnia na Mszy św. o godz. 11.30.

Zabawa karnawałowa Wspólnoty „Umiłowany i umiłowana” – 14.02.2015 r.

FOT. EWA SOLECKA

Turniej piłki nożnej ministrantów (3. miejsce) – 14.03.2015 r.

FOT. ALBUM BARTŁOMIEJA CYTRYCKIEGO OMI

MSZE ŚWIĘTE

Msze Święte w niedziele i uroczystości w kościele NMP Królowej Pokoju (duży kościół): 7.00, 8.30, 10.00, 11.30 (z udziałem dzieci), 13.00, 18.00, 21.00 (akademicka).

Msze Święte w niektóre Święta zniesione: 6.30 (św. Jerzy), 9.00, 11.00, 16.30, 18.00, 19.30 (pozostałe w dużym kościele).

Msze Święte w dni powszednie w kościele św. Jerzego (mały kościół): 6.30, 9.00, 18.00 oraz Msze pogrzebowe.

SPOWIEDŹ

Okazja do sakramentu pojednania w każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00 w kościele św. Jerzego. Także na początku każdej Mszy Świętej w niedziele i święta oraz w dni powszednie o 9.00 i 18.00. Popołudniowa spowiedź pierwszopiątkowa w dużym kościele, a o 6.30 i 9.00 w kościele św. Jerzego. Spowiadać się można także w indywidualnie umówionym terminie.

CHRZEST

Chrzty w trzecią niedzielę miesiąca podczas Mszy Świętej o godz. 13.00 w kościele św. Jerzego.

Każdy chrzest trzeba zgłosić w biurze parafialnym z kilkudniowym wyprzedzeniem, a w piątek poprzedzający chrzest uczestniczyć w specjalnej konferencji o godz. 19.00 dla rodziców i chrzestnych (salka nr 10).

Uwaga! Chrzty dzieci odbywają się na zasadzie przywileju wynikającego z wiary i świadectwa życia rodziców dziecka. Środowisko wiary jest tu zasadniczym motywem.

BIERZMOWANIE

Sakramentu bierzmowania udziela się w drugiej klasie szkoły średniej.

Młodzież, która uczęszcza na katechizację w szkole, może z początkiem września zgłosić się w parafii na indywidualną rozmowę przed rocznym przygotowaniem. Odbywa się ono w małych grupach ewangelizacyjnych.

I KOMUNIA ŚW.

Do pierwszej Komunii dzieci przystępują w drugiej klasie szkoły podstawowej. Są 2 grupy: rodzinna i tradycyjna.

Rodzice dziecka zgłaszają się we wrześniu na spotkanie indywidualne, na którym poznają szczegóły przygotowania.

Spotkania odbywają się raz w miesiącu: poświęcenie dewocjonaliów (X, XII, II, IV) na Mszy Świętej o 11.30 w dużym kościele.

MAŁŻEŃSTWO

Planowany ślub zgłasza się trzy miesiące przed zawarciem, dołączając dokumenty: aktualne świadectwo chrztu, świadectwo katechizacji ze szkoły średniej, dowód osobisty oraz dokument z Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzający stan wolny.

Nauki przedślubne: od września do czerwca wg ustalonego grafiku (z przerwą w lipcu i sierpniu) w poniedziałek o godz. 19.00 (salka nr 10).

Poradnia przedmałżeńska: obowiązkowe spotkania w poniedziałek o umówionej godzinie między 17.00 a 19.00 (sala nr 10).

Rzymskokatolicka Parafia NMP Królowej Pokoju,
ul. Ojców Oblatów 1, 54-239 Wrocław
tel. 071 793 67 71 w. 46 (Biuro Parafialne)
fax: 071 793 67 71 wew. 30
e-mail: krolowa.pokoju@archidiecezja.wroc.pl

NAMASZCZENIE CHORYCH

Sakramentu chorych udzielamy podczas odwiedzin chorych w wyznaczone piątki i soboty miesiąca oraz na indywidualne wezwanie.

Przypominamy, że nie jest to sakrament umierających, lecz właśnie chorych, należy zatem w każdej poważnej chorobie wezwać kapłana z posługą sakramentalną.

Wszyscy chorzy naszej parafii mają możliwość przyjęcia Komunii Świętej w każdą niedzielę dzięki posłudze nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej.

Chorych należy zgłaszać w biurze parafialnym.

POGRZEB

W przypadku śmierci nie wzywamy kapłana do zmarłego. Najpierw trzeba załatwić formalności w Urzędzie Stanu Cywilnego i pogrzeb. Do Biura Parafialnego przychodzimy o dowolnej porze z odpisem aktu zgonu, ustalamy godzinę Mszy Świętej (najczęściej proponujemy godz. 8.30 lub 9.30) i informujemy o miejscu i terminie pogrzebu.

W dniu pogrzebu zabieramy kapłana na cmentarz, gdzie odprawiane są ceremonie pogrzebowe.

NABOŻEŃSTWA

Nabożeństwo powołaniowe w pierwszy czwartek miesiąca przed wieczorną Mszą Świętą w kościele św. Jerzego.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w pierwszy piątek miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w pierwszą sobotę miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w kościele NMP Królowej Pokoju.

Nabożeństwo do Matki Bożej Fatimskiej 13. dnia miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nowenna do św. Antoniego w każdy wtorek na Mszy Świętej o godzinie 9.00

Nabożeństwa Różańcowe w październiku: dla dzieci o godz. 16.30 (mały kościół), dla dorosłych po wieczornej Mszy Świętej (duży kościół).

Wypominki z różańcem za zmarłych od 1 listopada, jak długo przynoszone są kartki wypominkowe (zazwyczaj do 16 listopada).

Koronka do Miłosierdzia Bożego w poniedziałki po wieczornej Mszy Świętej oraz codziennie o godz. 15.00 w kościele św. Jerzego.

Wielki Post: Droga Krzyżowa – piątek: dla dzieci o godz. 16.30, dla dorosłych o godz. 17.30; Gorzkie Żale – niedziela o godz. 17.00.

ROCZNICE

Pierwszą rocznicę urodzin i chrztu św. obchodzimy w naszej parafii w drugą niedzielę miesiąca. Msza Święta i błogosławieństwo rocznych dzieci o godz. 13.00.

Kolejne rocznice małżeństwa obchodzimy w czwartą niedzielę miesiąca. Msza św. w intencji jubilatów o godz. 13.00.

Gdy ktoś obchodzi srebrne lub złote gody, możliwa osobna Msza Święta z uroczystym odnowieniem przysięgi małżeńskiej.

Obchody rocznicowe należy wcześniej zgłosić w biurze.

WAŻNE INFORMACJE

Biuro Parafialne: poniedziałek–piątek od godz. 16.00 do 17.30.

Parafialny Zespół Caritas: czwartek w godz. od 17.00 do 18.00.

Księgarnia: pn–pt od 13.00 do 18.00, niedziela od 9.30 do 13.00

Konto parafii: Bank PEKAO S.A I Oddział Wrocław
nr rachunku 49 1240 1994 1111 0000 2496 8601
(na cele kultu religijnego)

OGŁOSZENIA DROBNE

SPRZEDAM nowy aparat do oddychania. Leczy bezdech w czasie snu.
Tel. 71 350 1294

REMONTY i prace wykończeniowe domów, mieszkań, biur. Malowanie, gładzie, płytki.
Tel. 664 817 696

MACIERZ ZIEMI CIESZYŃSKIEJ zaprasza osoby zainteresowane historią i kulturą Ziemi Cieszyńskiej. Informacje:
Tel. 71 555 7563, 71 792 2618

FHU „NASZE PODŁOGI” – sprzedaż desek, parkietów, paneli, listew; montaż, cyklowanie; ul. Popowicka 28 pn.-pt. w godz. od 8.30 do 16.30, soboty od 9.00 do 13.00.
www.naszepodlogi.pl
Tel. 725 615 008

KOREPETYCJE z języka angielskiego i niemieckiego. Poziom podstawowy i średniozaawansowany. Cena 15 zł/godz.
Tel. 721 078 174

SPRZĄTANIE I MYCIE OKIEN
Tel. 883 786 373

SPRZĄTANIE mieszkań, mycie okien.
Tel. 697 019 509

ANGIELSKI DLA DZIECI Z ELMO! Oferuję indywidualne i grupowe zajęcia w formie zabawy na naszym osiedlu.
Tel. 698 454 283

MARTER – instalacje elektryczne, hydrauliczne, remonty kompleksowe, terakota, glazura.
Tel. 607 633 217

KOREPETYCJE Z CHEMII przez studentkę II roku kierunku inżynierskiego dla uczniów na poziomie gimnazjalnym i licealnym.
Tel. 793 068 657 po godz. 15.00

ZAMIENIĘ MIESZKANIE 59 m² własnościowe, na mniejsze własnościowe na Popowicach.
Tel. 504 555 811

ZŁOTA RĄCZKA – naprawa zamków, baterii, wymiana WC, wanien, kabin; malowanie, tapetowanie, gładzie, glazura; stolarskie naprawy i zabudowy.
Tel. 531 328 647

PSYCHOLOG-PSYCHOTERAPEUTA konsultacje, terapia indywidualna dla osób dorosłych, badania psychologiczne przy pomocy testów. Strona internetowa:
www.psychoterapeuta-wroclaw.eu
Tel. 691 507 676

DARMOWE KOREPETYCJE Z FIZYKI dla osoby niepełnosprawnej chętnej do zdawania fizyki na maturze lub mającej problemy z fizyką na studiach.
E-mail: FizKorki@interia.pl

JĘZYK ANGIELSKI! Studentka pedagogiki z certyfikatem University of Cambridge na poziomie B2 udziela korepetycji, poziom podst. i średniozaawansowany do poziomu B2. Cena 20 zł / godz.
Tel. 500 162 981

KUPIĘ MIESZKANIE czteropokojowe na Gądowie Małym lub Osiedlu Kosmonautów.
Tel. 606 809 795

SPRZEDAM mieszkanie na Kozanowie 53 m²
Tel. 692 055 864

ZAMIENIĘ mieszkanie własnościowe rozkładowe 2-pokojowe na Popowicach na większe.
Tel. 668 692 732

KOMPLEKSOWE SPRZĄTANIE. MYCIE OKIEN.
TEL. 729 676 162

SPRZEDAM mieszkanie 3-pokojowe na Popowicach.
Tel. 71 355 7359

MATEMATYKA
SKUTECZNE KOREPETYCJE

ZAKRES LEKCJI:

- szkoła podstawowa
- gimnazjum
- szkoła średnia (liceum, technikum)
- przygotowanie do matury: podstawowej i rozszerzonej

Mam wieloletnie doświadczenie pedagogiczne z uczniem na każdym poziomie wiedzy.

Przygotowuję do egzaminów, klasówek, konkursów, ułatwiam nadrobić zaległości, pomagam w pracach domowych.

KOREPETYCJE U UCZNIA W DOMU
TEL. 668-967-527

POGOTOWIE KOMPUTEROWE

TEL. 888 404 202

USŁUGI KRAWIECKIE

Przeróbki, wszywanie zamków, skracanie, zwężanie, inne
poniedziałek-wtorek-czwartek
od godz. 9.00 do 17.00
środa-piątek
od godz. 7.00 do 15.00

Tel. 791 652 094

Pod dużym kościołem
koło głównego wejścia od ul. Rysiej
ZAPRASZAMY!

USŁUGI FOTOGRAFICZNE
MAM-FOTO.PL

TEL. 603 493 586

USŁUGI FOTOGRAFICZNE

TEL. 668 398 903

SPRZEDAM suknię ślubną rozm. 38/40 model Urszula Mateja 640 oraz bolerko i inne dodatki; kolor écru i złoto. Suknia nieczyszczona. Buty nowe białe satynowe, rozm. 38. Cena 950 zł.
Tel. 602 385 463

SPRZĄTANIE i mycie okien.
Tel. 889 938 736 (p. Oksana)

POSZUKUJĘ POKOJU do wynajęcia.
Tel. 602 796 585

SPACER Z PSEM

Jestem emerytką i mam problemy z chodzeniem. Poszukuję osoby chętnej do wyprowadzania na spacer psa 2 lub 3 razy dziennie. Pies ma 12 lat i jest przyjaźnie nastawiony do ludzi. Proponuję 2 zł za jedno wyjście.

Telefon kontaktowy 502 302 937

Ogłoszenie skierowane jest do starszych, obywatelskich, sprawnych ludzi z Popowic.

BIURO TURYSTYCZNO-PIELGRZYMKOWE
ALFA-TUR ZAPRASZA:

ZIEMIA ŚWIĘTA + wypoczynek nad Morzem Martwym

23.04-03.05 – 1950 zł + 620 USD

RZYM-PADWA-LORETO-MANOPELLO-ASYŻ-ŚW. O. PIO-ŚW. RITA

30.04-09.05 – 599 zł + 225 euro

FRANCJA śladami św. Eugeniusza de Mazenod
02-10.06 – 899 zł + 440 euro

MEDUGORJE – 34. rocznica objawień NMP

19-27.06 – 590 zł + 160 euro

MEDUGORJE z wypoczynkiem

28.06-05.07.15 – 599 zł + 149 euro

07-14.08 – 599 zł + 189 euro

MEDUGORJE – Festiwal Młodych

30.07-07.08 – 599 zł + 165 euro

SANTIAGO de COMPOSTELA – pieszo i autokarem do św. Jakuba, potwierdzone certyfikatem pielgrzyma

15-31.07 – 999 zł + 650 euro

FATIMA-ARS-AVIGNON-BARCELONA-

SARAGOSSA-TOLEDO-LOURDES-

CARCASSONNE-LA SALETTE

12-26.08 – 999 zł + 650 euro

17-31.08 – 999 zł + 620 euro

MALTA-SYCYLIA – śladami św. Pawła

27.06-04.07; 26.09-03.10 – 780 euro

WIEDEŃ-KAHLENBERG

12-13.09.2015 – 199 zł + 30 euro

ZIEMIA ŚWIĘTA

16-24.04.2015 – 1950 zł + 490 USD

06-14.10.2015 – 1905 zł + 490 USD

RZYM – św. Rita, św. o. Pio, św. Jan Paweł II

16-25.10.2015 – 599 zł + 225 euro

MEKSYK – odpust w Guadalupe

04-14.12 – 4700 zł + 1350 USD

Wrocław, ul. Horbaczewskiego 29b
Tel./fax 71 352 2319; kom. 601 788 190
www.alfa-tur.pl; info@alfa-tur.pl

STOPKA REDAKCYJNA

ADRES: Parafia pw. NMP Królowej Pokoju,
54-239 Wrocław, ul. Ojców Oblatów 1

E-MAIL: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

OPIEKUN: o. Jerzy Dittrich OMI

ZESPÓŁ: o. Bartłomiej Cytrycki OMI, Ewa Kania,
Barbara Masłyka, Bożena Sobota,
Aleksandra Wolska, Dawid Wolski

FOTOGRAFIE: Damian Szpalerski, Piotr Janicki
REKLAMY: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

NAKŁAD: 2 000 egz. ■ Cena: gratis ■

Redakcja przyjmuje materiały w terminie do 15. dnia każdego miesiąca. Zastrzegamy sobie prawo do skrótów i opracowań redakcyjnych. Nie odpowiadamy za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

Wielki Czwartek – 2 kwietnia 2015

Msza Święta Wieczery Pańskiej o godz. 19.00
Po Mszy Świętej adoracja do godz. 22.00
Spowiedź od godz. 16.00 do 18.00

Wielki Piątek – 3 kwietnia 2015

Droga Krzyżowa o godz. 18.30
Liturgia Męki Pańskiej o godz. 19.00
Adoracja od godz. 8.00 do 19.00
i po zakończeniu Liturgii Męki Pańskiej
– do godz. 24.00
Spowiedź od godz. 8.00 do 18.00

Wielka Sobota – 4 kwietnia 2015

Adoracja przy Grobie Pańskim
od godz. 8.00 do 21.00
Spowiedź od godz. 8.00 do 18.00
Święcenie pokarmów wielkanocnych
od godz. 8.00 do 18.00 o pełnej godzinie

Liturgia Wigilii Paschalnej – 4 kwietnia 2015

Początek Liturgii o godz. 21.00
Na zakończenie Wigilii Paschalnej
procesja rezurekcyjna

OBRAZ: MARIOTTO DI NARDO (ZIRÓDLO: WWW.VGA.HU)